

ЧУЙНІСТЬ ПЕРЕМАГАЄ НАСИЛЬСТВО

**Результати дослідження
громадської думки щодо
гендерно зумовленого
насильства
у 30 містах України**

Загальні результати

Рівень обізнаності про гендерно зумовлене насильство

- У половині цільових громад **близько третини опитаних (31%-38%)** визначили ситуацію постійних дзвінків і запитань щодо місця перебування як **контролюючу поведінку**.
- **Від половини до 2/3 опитаних** у більшості цільових громад визначили переконування щодо відмови від спілкування або заборону такого спілкування з родичами та друзями як прояв **психологічного насильства** у стосунках.
- **Близько половини опитаних (від 45% до 58%)** у більшості громад ідентифікує примус працювати на двох роботах, привласнення прибутку партнера/-ки і заборону купувати особисті речі як прояви **економічного насильства** у стосунках.
- **Від половини до 2/3 опитаних** в переважній більшості громад визначили примус до статевого акту у шлюбі як **сексуальне насильство**.

Стереотипи, пов'язані з ГЗН

- Понад половина опитаних у більшості громад ідентифікує сексуальне насильство за відсутності згоди на секс, якщо чоловік, після знайомства із жінкою на вечірці, здійснив із нею сексуальний акт, коли вона перебувала непритомною у стані алкогольного сп'яніння.
- Практично у всіх громадах понад половина опитаних засуджують прояви фізичного насильства у шлюбі з боку чоловіка до дружини і апелюють до поведінки «справжнього чоловіка».
- Від 7 до 9 осіб з 10, опитаних у переважній більшості громад, вважають прояви фізичного насильства у шлюбі неприпустимими.
- Тільки у 17 цільових громадах з 30 більш ніж половина опитаних (понад 50%) покладають провину за зґвалтування на кривдника, а не на постраждалу, якщо дізнаються про зґвалтування невідомої їм жінки.
- У всіх громадах від 5 до 8 осіб з 10 вважають неприпустимим для жінки терпіти прояви насильства в шлюбі за будь-яких обставин.

Готовність допомогти у випадку ГЗН

- Лише 2-3 особи з 10 у переважній більшості цільових громад висловлюють готовність допомогти жінці в сусідньому помешканні у випадку ситуації домашнього насильства – мобілізувати сусідів, викликати поліцію.
- Від третини до половини опитаних у більшості цільових громад готові допомогти незнайомій жінці на вулиці, яку б'є чоловік – згуртувати перехожих, викликати поліцію.
- 2-3 особи з 10 в більшості громад готові прийти на допомогу незнайомому чоловіку на вулиці, якого б'є жінка, – згуртувати перехожих, викликати поліцію.
- Найнижча готовність звертатися на «гарячу лінію» у випадку, якщо родичку б'є чоловік – у переважній більшості цільових громад про таке готові повідомити від 5% до 15% опитаних.

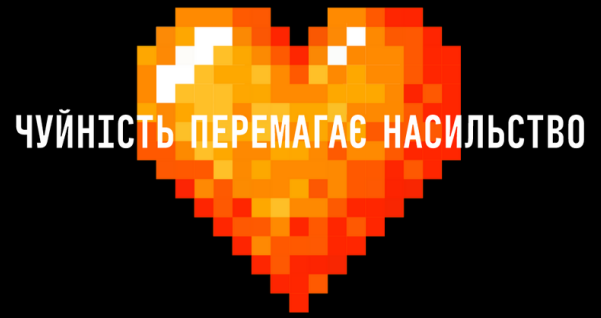
Ставлення громади

- У більшості цільових громад від 15% до 30% опитаних вважають, що у випадку домагань від чоловіка до жінки на вулиці перехожі обов'язково допоможуть і пересвідчать, що жінка у безпеці.
- 2-3 особи з 10 у більшості цільових громад очікували би, що більшість сусідів у їхньому дворі відкрито заявить чоловіку, який б'є дружину, про неприпустимість такої поведінки.
- Лише 1-2 особи з 10 у більшості цільових громад очікують, що їхні сусіди надали би підтримку знайомій жінці з їхнього двору, якби побачили її з синцями.
- Також 1-2 особи з 10 у більшості цільових громад вказали, що їхні сусіди повідомили б службам соцзахисту про ситуацію, коли у їхньому дворі одна з сусідок забирає пенсію в своєї старенької бабусі.

Оцінка роботи з протидії домашньому насильству у громаді

- У переважній більшості громад менше ніж 10% опитаних зазначили, що мають контакти служб чи організацій, крім поліції, до яких можна звернутися по допомогу у випадку домашнього насильства.
- У більшості громад 3-4 особи з 10 вважають, що служби підтримки постраждалих у їхньому місті можуть надати якісну допомогу.
- У переважній більшості цільових громад понад половина опитаних вважають, що міська влада не приділяє достатньо уваги боротьбі з домашнім насильством.
- Серед різних напрямків роботи з протидії та запобігання домашньому насильству найбільш пріоритетними вважають притягнення кривдників до відповідальності – від третини до половини опитаних в переважній більшості цільових громад вибрали саме цю відповідь.
- У більшості цільових громад менше ніж 10% опитаних зауважили, що про проєкт «Міста і громади, вільні від домашнього насильства» втілюється в їхній громаді.

Результати дослідження громадської думки щодо гендерно зумовленого насильства в Авангарді

Рівень обізнаності про гендерно зумовлене насильство

- 22% розпізнають контролюючу поведінку (дещо краще жінки – 27%).
- 44% ідентифікують психологічне насильство (значно краще серед молоді віком 15-24 роки – 56%, і серед жінок – 50%).
- 31% визначають економічне насильство (значно краще серед молоді 15-24 роки – 64%).
- 47% розпізнають сексуальне насильство у шлюбі (більшою мірою серед молоді 15-24 роки – 62%).

Стереотипи, пов'язані з ГЗН

- 46% ідентифікують сексуальне насильство у випадку відсутності згоди на секс у ситуації, якщо чоловік здійснив сексуальний акт із непритомною жінкою у стані алкогольного сп'яніння, з якою познайомився на вечірці (50% серед жінок і 42% серед чоловіків).
- 57% засуджують прояви фізичного насильства у шлюбі з боку чоловіка до дружини і апелюють до поведінки «справжнього чоловіка» (64% серед жінок і 51% серед чоловіків; значно частіше серед молоді віком 25-39 років – 64%).
- 71% вважають прояви фізичного насильства у шлюбі неприпустимими (частіше серед жінок – 74%).
- 47% покладають провину за зґвалтування на кривдника, а не на постраждалу, якщо дізнаються про зґвалтування невідомої їм жінки (зокрема, серед молоді віком 15-24 роки таку відповідь дали 55%).
- 84% вважають неприпустимим для жінки терпіти насильство в шлюбі за будь-яких обставин (молодь віком 25-39 років так відповідає частіше – 89%).

Готовність допомогти у випадку ГЗН

- 23% висловлюють готовність допомогти жінці в сусідньому помешканні у випадку ситуації домашнього насильства – мобілізувати сусідів, викликати поліцію (частіше про це зазначала молодь віком 15-24 роки – 31%); однак 16% не будуть втручатися, бо це приватна справа (частіше так відповідали люди віком 60 років і старше – 21%).
- 32% готові допомогти незнайомій жінці на вулиці, яку б'є чоловік – згуртувати перехожих, викликати поліцію (більше серед молоді віком 25-39 років – 39%), однак 12% не будуть втручатися, бо це приватна справа (більше серед людей 60 років старше – 18%).
- 20% готові допомогти незнайомому чоловіку на вулиці, якого б'є жінка – згуртувати перехожих, викликати поліцію, а 36% не будуть втручатися, бо це приватна справа.
- Лише 7% звернулися б на «гарячу лінію» у випадку, якщо родичку б'є чоловік. Натомість 59% спробували би зарадити ситуації самостійно.

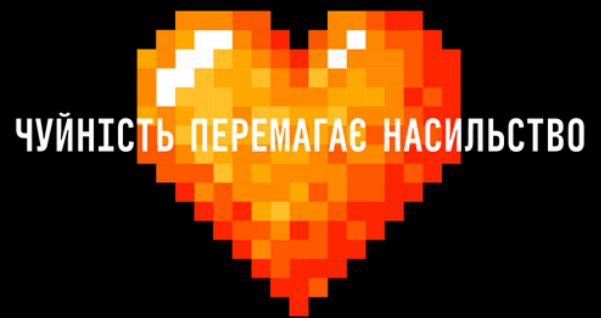
Ставлення громади

- 12% вважають, що у випадку домагань від чоловіка до жінки на вулиці перехожі обов'язково допоможуть і пересвідчать, що жінка у безпеці; а 25% вважають, що перехожі пройдуть мовчки.
- 16% вважає, що більшість сусідів у їхньому дворі відкрито заявить чоловіку, який б'є дружину, про неприпустимість такої поведінки.
- 14% зазначають, що їхні сусіди надали би підтримку знайомій жінці з їхнього двору, якби побачили її з синцями, ще 39% зауважили, що сусіди би розпитали жінку щодо потреби в допомозі.
- 21% вказали, що їхні сусіди повідомили б службам соцзахисту про ситуацію, коли у їхньому дворі одна з сусідок забирає пенсію в своєї старенької бабусі, ще 40% зауважили, що сусіди би поцікавилися в бабусі, чи їй потрібен захист від онуки.

Оцінка роботи з протидії домашньому насильству у громаді

- 6% зазначили, що мають контакти служб чи організацій, крім поліції, до яких можна звернутися по допомогу у випадку домашнього насильства. 78% не мають такої інформації (більше серед людей віком 60 років і старше – 87%).
- 19% вважають, що служби підтримки постраждалих у їхньому місті можуть надати якісну допомогу, однак 63% не підтримують таку думку.
- 64% вважають, що міська влада приділяє не достатньо уваги боротьбі з домашнім насильством.
- Серед різних напрямків роботи з протидії та запобігання домашньому насильству найбільш пріоритетними вважають притягнення кривдників до відповідальності (32%) та створення служб підтримки постраждалих (20%).
- 4% чули, що проєкт «Міста і громади, вільні від домашнього насильства» втілюється в їхній громаді, ще 22% в принципі чули про цей проєкт.
- 20% готові долучатися до одноденних флешмобів чи акціях із тематики запобігання домашньому насильству в їхній громаді (спробувати це). Однак 79% не готові долучатися до таких заходів.
- 21% готові долучатися до розробки ініціатив і проєктів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді (спробувати це). Однак 78% не готові долучатися до таких заходів.
- 21% готові долучатися до довготривалих ініціатив і проєктів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді (спробувати це). Однак 78% не готові долучатися до таких заходів.

Результати дослідження громадської думки щодо гендерно зумовленого насильства у Білій Церкві

Рівень обізнаності про гендерно зумовлене насильство

- 27% розпізнають контролюючу поведінку (дещо краще люди віком 40 років і старше – 30%).
- 76% ідентифікують психологічне насильство (значно краще жінки – 84%).
- 80% визначають економічне насильство (дещо краще молодь віком 15-24 років – 92%).
- 57% розпізнають сексуальне насильство у шлюбі (значно краще молодь віком 15-24 років – 69%, і також жінки – 64%).

Стереотипи, пов'язані з ГЗН

- 88% ідентифікують сексуальне насильство у випадку відсутності згоди на секс у ситуації, якщо чоловік здійснив сексуальний акт із непритомною жінкою у стані алкогольного сп'яніння, з якою познайомився на вечірці (89% серед жінок і 86% серед чоловіків).
- 84% засуджують прояви фізичного насильства у шлюбі з боку чоловіка до дружини і апелюють до поведінки «справжнього чоловіка» (87% серед жінок і 80% серед чоловіків).
- 91% вважають прояви фізичного насильства у шлюбі неприпустимими (частіше серед молоді віком 15-24 років – 94%).
- 67% покладають провину за зґвалтування на кривдника, а не на постраждалу, якщо дізнаються про зґвалтування невідомої їм жінки (зокрема, серед жінок таку відповідь дали 75%).
- 90% вважають неприпустимим для жінки терпіти насильство в шлюбі за будь яких обставин (серед молоді віком 15-24 роки так вважає 94%).

Готовність допомогти у випадку ГЗН

- 29% висловлюють готовність допомогти жінці в сусідньому помешканні у випадку ситуації домашнього насильства – мобілізувати сусідів, викликати поліцію (частіше про це зазначала молодь віком 25-39 років – 37%); однак 12% не будуть втручатися, бо це приватна справа (частіше так відповідали люди віком 60 років і старше – 17%).
- 48% готові допомогти незнайомій жінці на вулиці, яку б'є чоловік – згуртувати перехожих, викликати поліцію (більше серед людей віком 25-39 років – 58%), лише 4% не будуть втручатися, бо це приватна справа.
- 17% готові допомогти незнайомому чоловіку на вулиці, якого б'є жінка – згуртувати перехожих, викликати поліцію (частіше серед молоді віком 25-39 років – 23%), але 36% не будуть втручатися, бо це приватна справа.
- 8% звернулися б на «гарячу лінію» у випадку, якщо родичку б'є чоловік. Натомість 74% спробували б зарадити ситуації самостійно.

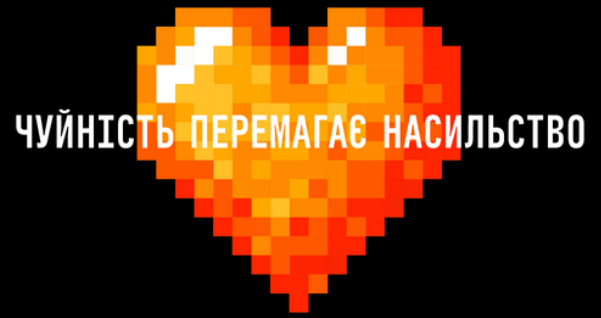
Ставлення громади

- 28% вважають, що у випадку домагань від чоловіка до жінки на вулиці перехожі обов'язково допоможуть і пересвідчать, що жінка у безпеці; а 8% вважають, що перехожі пройдуть мовчки.
- 29% вважає, що більшість сусідів у їхньому дворі відкрито заявить чоловіку, який б'є дружину, про неприпустимість такої поведінки.
- 7% зазначають, що їхні сусіди надали б підтримку знайомій жінці з їхнього двору, якби побачили її з синцями, ще 62% зауважили, що сусіди б розпитали жінку щодо потреби в допомозі.
- 26% вказали, що їхні сусіди повідомили б службам соцзахисту про ситуацію, коли у їхньому дворі одна з сусідок забирає пенсію у своєї старенької бабусі, ще 46% зауважили, що сусіди б поцікавилися в бабусі, чи їй потрібен захист від онуки.

Оцінка роботи з протидії домашньому насильству у громаді

- 3% зазначили, що мають контакти служб чи організацій, крім поліції, до яких можна звернутися по допомогу у випадку домашнього насильства. 70% не мають такої інформації (більше серед людей віком 40-59 років – 78%).
- 16% вважають, що служби підтримки постраждалих у їхньому місті можуть надати якісну допомогу, однак 61% не підтримують таку думку.
- 71% вважають, що міська влада приділяє не достатньо уваги боротьбі з домашнім насильством.
- Серед різних напрямків роботи з протидії та запобігання домашньому насильству найбільш пріоритетними вважають створення служб підтримки постраждалих (39%) та притягнення кривдників до відповідальності (26%).
- 1% чули, що проєкт «Міста і громади, вільні від домашнього насильства» втілюється в їхній громаді, ще 11% в принципі чули про цей проєкт.
- 16% готові долучатися до одноденних флешмобів чи акціях із тематики запобігання домашньому насильству в їхній громаді (спробувати це). Однак 84% не готові долучатися до таких заходів.
- 18% готові долучатися до розробки ініціатив і проєктів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді (спробувати це). Однак 82% не готові долучатися до таких заходів.
- 13% готові долучатися до довготривалих ініціатив і проєктів із запобігання домашньому насильству в їхній громад (спробувати це). Однак 83% не готові долучатися до таких заходів.

Результати дослідження громадської думки щодо гендерно зумовленого насильства у Вінниці

Рівень обізнаності про гендерно зумовлене насильство

- 42% розпізнають контролюючу поведінку (дещо краще жінки і люди віком 40-59 років – по 48%).
- 66% ідентифікують психологічне насильство (значно краще серед жінок – 77%).
- 55% визначають економічне насильство (краще серед людей віком 40-59 років – 60%).
- 59% розпізнають сексуальне насильство у шлюбі (більшою мірою серед жінок – 72%).

Стереотипи, пов'язані з ГЗН

- 67% ідентифікують сексуальне насильство у випадку відсутності згоди на секс у ситуації, якщо чоловік здійснив сексуальний акт із непритомною жінкою у стані алкогольного сп'яніння, з якою познайомився на вечірці (76% серед жінок і 57% серед чоловіків).
- 74% засуджують прояви фізичного насильства у шлюбі з боку чоловіка до дружини і апелюють до поведінки «справжнього чоловіка» (85% серед жінок і 61% серед чоловіків).
- 83% вважають прояви фізичного насильства у шлюбі неприпустимими (частіше серед молоді віком 25-39 років – 89%).
- 60% покладають провину за зґвалтування на кривдника, а не на постраждалу, якщо дізнаються про зґвалтування невідомої їм жінки (зокрема, серед людей віком 40-59 років таку відповідь дали 67%).
- 72% вважають неприпустимим для жінки терпіти насильство в шлюбі за будь-яких обставин (серед молоді віком 15-24 роки так вважає 77%).

Готовність допомогти у випадку ГЗН

- 29% висловлюють готовність допомогти жінці в сусідньому помешканні у випадку ситуації домашнього насильства – мобілізувати сусідів, викликати поліцію (частіше про це зазначала молодь віком 15-24 роки – 43%); однак 18% не будуть втручатися, бо це приватна справа.
- 39% готові допомогти незнайомій жінці на вулиці, яку б'є чоловік – згуртувати перехожих, викликати поліцію (більше серед молоді віком 15-24 роки – 48%), однак 9% не будуть втручатися, бо це приватна справа.
- 27% готові допомогти незнайомому чоловіку на вулиці, якого б'є жінка – згуртувати перехожих, викликати поліцію, а 27% не будуть втручатися, бо це приватна справа.
- 9% звернулися б на «гарячу лінію» у випадку, якщо родичку б'є чоловік. Натомість 68% спробували би зарадити ситуації самостійно (зокрема, так би вчинили 77% серед людей віком 40-59 років).

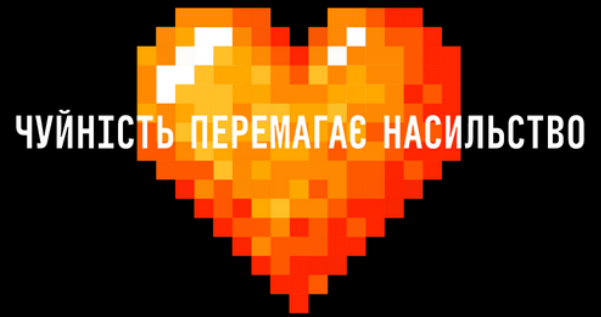
Ставлення громади

- 18% вважають, що у випадку домагань від чоловіка до жінки на вулиці перехожі обов'язково допоможуть і пересвідчатся, що жінка у безпеці; а 16% вважають, що перехожі пройдуть мовчки.
- 24% вважає, що більшість сусідів у їхньому дворі відкрито заявить чоловіку, який б'є дружину, про неприпустимість такої поведінки.
- 19% зазначають, що їхні сусіди надали би підтримку знайомій жінці з їхнього двору, якби побачили її з синцями, ще 38% зауважили, що сусіди би розпитали жінку щодо потреби в допомозі.
- 18% вказали, що їхні сусіди повідомили б службам соцзахисту про ситуацію, коли у їхньому дворі одна з сусідок забирає пенсію в своєї старенької бабусі, ще 47% зауважили, що сусіди би поцікавилися в бабусі, чи їй потрібен захист від онуки.

Оцінка роботи з протидії домашньому насильству у громаді

- 6% зазначили, що мають контакти служб чи організацій, крім поліції, до яких можна звернутися по допомогу у випадку домашнього насильства. 61% не мають такої інформації (більше серед людей віком 60 років і старше – 79%).
- 51% вважають, що служби підтримки постраждалих у їхньому місті можуть надати якісну допомогу, однак 29% не підтримують таку думку.
- 42% вважають, що міська влада приділяє не достатньо уваги боротьбі з домашнім насильством.
- Серед різних напрямків роботи з протидії та запобігання домашньому насильству найбільш пріоритетними вважають притягнення кривдників до відповідальності (36%) та інформування про права постраждалих і наявну підтримку (19%).
- 8% чули, що проект «Міста і громади, вільні від домашнього насильства» втілюється в їхній громаді, ще 27% в принципі чули про цей проект.
- 3% долучалися до одноденних флешмобів чи акціях із тематики запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 34% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 66% не готові долучатися до таких заходів.
- 2% долучалися до розробки ініціатив і проектів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 27% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 72% не готові долучатися до таких заходів.
- 23% готові долучатися до довготривалих ініціатив і проектів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді (спробувати це). Однак 76% не готові долучатися до таких заходів.

Результати дослідження громадської думки щодо гендерно зумовленого насильства у Дніпрі

Рівень обізнаності про гендерно зумовлене насильство

- 34% розпізнають контролюючу поведінку (дещо краще жінки – 36%).
- 54% ідентифікують психологічне насильство (значно краще серед жінок – 58%).
- 46% визначають економічне насильство (значно краще серед людей віком 60 років і старше – 51%).
- 55% розпізнають сексуальне насильство у шлюбі (більшою мірою серед молоді 15-24 роки – 63%; і серед жінок – 68%).

Стереотипи, пов'язані з ГЗН

- 58% ідентифікують сексуальне насильство у випадку відсутності згоди на секс у ситуації, якщо чоловік здійснив сексуальний акт із непритомною жінкою у стані алкогольного сп'яніння, з якою познайомився на вечірці (64% серед жінок і 50% серед чоловіків).
- 69% засуджують прояви фізичного насильства у шлюбі з боку чоловіка до дружини і апелюють до поведінки «справжнього чоловіка» (77% серед жінок і 59% серед чоловіків).
- 80% вважають прояви фізичного насильства у шлюбі неприпустимими (частіше серед жінок – 84%).
- 43% покладають провину за зґвалтування на кривдника, а не на постраждалу, якщо дізнаються про зґвалтування невідомої їм жінки (зокрема, серед молоді віком 15-24 роки таку відповідь дали 50%).
- 63% вважають неприпустимим для жінки терпіти насильство в шлюбі за будь-яких обставин (жінки так відповідають частіше – 72%).

Готовність допомогти у випадку ГЗН

- 37% висловлюють готовність допомогти жінці в сусідньому помешканні у випадку ситуації домашнього насильства – мобілізувати сусідів, викликати поліцію (частіше про це зазначали люди віком 60 років і старше – 44%); однак 15% не будуть втручатися, бо це приватна справа (частіше так відповідала молодь віком 15-24 роки – 21%).
- 46% готові допомогти незнайомій жінці на вулиці, яку б'є чоловік – згуртувати перехожих, викликати поліцію (більше серед людей віком 60 років і старше – 54%), однак 7% не будуть втручатися, бо це приватна справа.
- 35% готові допомогти незнайомому чоловіку на вулиці, якого б'є жінка – згуртувати перехожих, викликати поліцію (частіше серед жінок і серед людей віком 40-59 років – по 39%), а 28% не будуть втручатися, бо це приватна справа (частіше серед молоді віком 15-24 роки – 33%).
- 13% звернулися б на «гарячу лінію» у випадку, якщо родичку б'є чоловік. Натомість 66% спробували би зарадити ситуації самостійно (зокрема, так би вчинили 73% серед жінок).

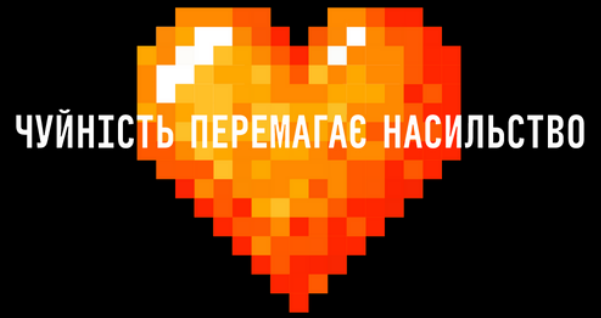
Ставлення громади

- 22% вважають, що у випадку домагань від чоловіка до жінки на вулиці перехожі обов'язково допоможуть і пересвідчать, що жінка у безпеці (частіше так відповідали люди віком 40-59 років – 29%); а 15% вважають, що перехожі пройдуть мовчки.
- 32% вважає, що більшість сусідів у їхньому дворі відкрито заявить чоловіку, який б'є дружину, про неприпустимість такої поведінки.
- 19% зазначають, що їхні сусіди надали б підтримку знайомій жінці з їхнього двору, якби побачили її з синцями, ще 36% зауважили, що сусіди б розпитали жінку щодо потреби в допомозі.
- 23% вказали, що їхні сусіди повідомили б службам соцзахисту про ситуацію, коли у їхньому дворі одна з сусідок забирає пенсію у своєї старенької бабусі, ще 32% зауважили, що сусіди б поцікавилися в бабусі, чи їй потрібен захист від онуки.

Оцінка роботи з протидії домашньому насильству у громаді

- 6% зазначили, що мають контакти служб чи організацій, крім поліції, до яких можна звернутися по допомогу у випадку домашнього насильства. 65% не мають такої інформації (більше серед людей віком 60 років і старше – 72%).
- 50% вважають, що служби підтримки постраждалих у їхньому місті можуть надати якісну допомогу, однак 28% не підтримують таку думку.
- 50% вважають, що міська влада приділяє не достатньо уваги боротьбі з домашнім насильством.
- Серед різних напрямків роботи з протидії та запобігання домашньому насильству найбільш пріоритетними вважають притягнення кривдників до відповідальності (43%) та просвітницьку роботу і формування культури неприйняття насильства у громаді (17%).
- 7% чули, що проєкт «Міста і громади, вільні від домашнього насильства» втілюється в їхній громаді, ще 20% в принципі чули про цей проєкт.
- 4% долучалися до одноденних флешмобів чи акціях із тематики запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 30% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 69% не готові долучатися до таких заходів.
- 3% долучалися до розробки ініціатив і проєктів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 33% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 65% не готові долучатися до таких заходів.
- 3% долучалися до довготривалих ініціатив і проєктів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 28% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 70% не готові долучатися до таких заходів.

Результати дослідження громадської думки щодо гендерно зумовленого насильства у Добропіллі

Рівень обізнаності про гендерно зумовлене насильство

- 48% розпізнають контролюючу поведінку (дещо краще жінки – 53%).
- 53% ідентифікують психологічне насильство (значно краще серед людей віком 60 років і старше – 61%).
- 28% визначають економічне насильство (значно краще серед молоді 15-24 роки – 39%).
- 70% розпізнають сексуальне насильство у шлюбі (більшою мірою серед людей віком 60 років і старше – 74%).

Стереотипи, пов'язані з ГЗН

- 48% ідентифікують сексуальне насильство у випадку відсутності згоди на секс у ситуації, якщо чоловік здійснив сексуальний акт із непринятною жінкою у стані алкогольного сп'яніння, з якою познайомився на вечірці (51% серед жінок і 45% серед чоловіків, та 57% серед молоді віком 15-24 років).
- 56% засуджують прояви фізичного насильства у шлюбі з боку чоловіка до дружини і апелюють до поведінки «справжнього чоловіка» (58% серед жінок і 54% серед чоловіків; значно частіше серед молоді віком 15-24 років – 64%).
- 48% вважають прояви фізичного насильства у шлюбі неприпустимими (частіше серед молоді віком 15-24 років – 60%).
- 39% покладають провину за зґвалтування на кривдника, а не на постраждалу, якщо дізнаються про зґвалтування невідомої їм жінки (зокрема, серед жінок таку відповідь дали 45%).
- 54% вважають неприпустимим для жінки терпіти насильство в шлюбі за будь-яких обставин (люди віком 40-59 роки так відповідають частіше – 59%).

Готовність допомогти у випадку ГЗН

- 16% висловлюють готовність допомогти жінці в сусідньому помешканні у випадку ситуації домашнього насильства – мобілізувати сусідів, викликати поліцію; однак 28% не будуть втручатися, бо це приватна справа (значно частіше так відповідала молодь віком 15-24 років – 24%).
- 20% готові допомогти незнайомій жінці на вулиці, яку б'є чоловік – згуртувати перехожих, викликати поліцію, однак 16% не будуть втручатися, бо це приватна справа.
- 16% готові допомогти незнайомому чоловіку на вулиці, якого б'є жінка – згуртувати перехожих, викликати поліцію, а 39% не будуть втручатися, бо це приватна справа.
- Лише 14% звернулися б на «гарячу лінію» у випадку, якщо родичку б'є чоловік. Натомість 43% спробували би зарадити ситуації самотійно.

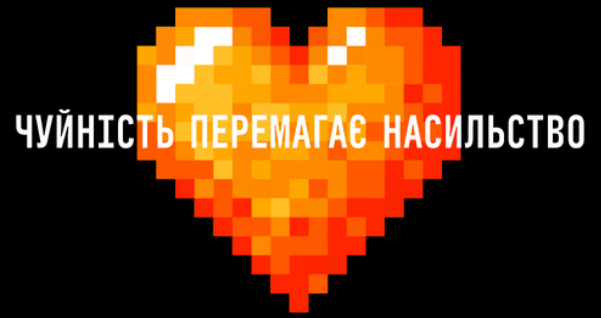
Ставлення громади

- 15% вважають, що у випадку домагань від чоловіка до жінки на вулиці перехожі обов'язково допоможуть і пересвідчать, що жінка у безпеці; лише 27% вважають, що перехожі пройдуть мовчки.
- 20% вважає, що більшість сусідів у їхньому дворі відкрито заявить чоловіку, який б'є дружину, про неприпустимість такої поведінки.
- 20% зазначають, що їхні сусіди надали би підтримку знайомій жінці з їхнього двору, якби побачили її з синцями, ще 27% зауважили, що сусіди би розпитали жінку щодо потреби в допомозі.
- 31% вказали, що їхні сусіди повідомили б службам соцзахисту про ситуацію, коли у їхньому дворі одна з сусідок забирає пенсію в своєї старенької бабусі, ще 25% зауважили, що сусіди би поцікавилися в бабусі, чи їй потрібен захист від онуки.

Оцінка роботи з протидії домашньому насильству у громаді

- 5% зазначили, що мають контакти служб чи організацій, крім поліції, до яких можна звернутися по допомогу у випадку домашнього насильства. 36% не мають такої інформації.
- 14% вважають, що служби підтримки постраждалих у їхньому місті можуть надати якісну допомогу, однак 69% не підтримують таку думку.
- 65% вважають, що міська влада приділяє не достатньо уваги боротьбі з домашнім насильством.
- Серед різних напрямків роботи з протидії та запобігання домашньому насильству найбільш пріоритетними вважають притягнення кривдників до відповідальності (35%) та інформування про права постраждалих і наявну підтримку (18%).
- 6% чули, що проєкт «Міста і громади, вільні від домашнього насильства» втілюється в їхній громаді, ще 66% в принципі чули про цей проєкт (більше серед молоді віком 15-24 роки – 72%).
- 10% готові долучатися до одноденних флешмобів чи акціях із тематики запобігання домашньому насильству в їхній громаді (спробувати це). Однак 89% не готові долучатися до таких заходів.
- 9% готові долучатися до розробки ініціатив і проєктів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді (спробувати це). Однак 91% не готові долучатися до таких заходів.
- 8% готові долучатися до довготривалих ініціатив і проєктів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді (спробувати це). Однак 92% не готові долучатися до таких заходів.

Результати дослідження громадської думки щодо гендерно зумовленого насильства у Запоріжжі

Рівень обізнаності про гендерно зумовлене насильство

- 34% розпізнають контролюючу поведінку (дещо краще жінки – 38%).
- 54% ідентифікують психологічне насильство (значно краще серед жінок – 62%).
- 42% визначають економічне насильство (краще серед жінок – 46%).
- 67% розпізнають сексуальне насильство у шлюбі (більшою мірою серед жінок – 81%, і також серед молоді віком 15-24 роки – 79%).

Стереотипи, пов'язані з ГЗН

- 47% ідентифікують сексуальне насильство у випадку відсутності згоди на секс у ситуації, якщо чоловік здійснив сексуальний акт із непритомною жінкою у стані алкогольного сп'яніння, з якою познайомився на вечірці (53% серед жінок і 39% серед чоловіків).
- 70% засуджують прояви фізичного насильства у шлюбі з боку чоловіка до дружини і апелюють до поведінки «справжнього чоловіка» (79% серед жінок і 58% серед чоловіків).
- 72% вважають прояви фізичного насильства у шлюбі неприпустимими (частіше серед молоді віком 15-24 років – 78%).
- 51% покладають провину за зґвалтування на кривдника, а не на постраждалу, якщо дізнаються про зґвалтування невідомої їм жінки (зокрема, серед жінок таку відповідь дали 60%).
- 79% вважають неприпустимим для жінки терпіти насильство в шлюбі за будь-яких обставин (серед молоді віком 15-24 роки так вважає 84%).

Готовність допомогти у випадку ГЗН

- 24% висловлюють готовність допомогти жінці в сусідньому помешканні у випадку ситуації домашнього насильства – мобілізувати сусідів, викликати поліцію (частіше про це зазначала молодь віком 15-24 роки – 42%); однак 22% не будуть втручатися, бо це приватна справа (частіше так відповідали чоловіки – 27%).
- 36% готові допомогти незнайомій жінці на вулиці, яку б'є чоловік – згуртувати перехожих, викликати поліцію (більше серед жінок – 42%), однак 11% не будуть втручатися, бо це приватна справа.
- 22% готові допомогти незнайомому чоловіку на вулиці, якого б'є жінка – згуртувати перехожих, викликати поліцію (частіше серед молоді віком 25-39 років – 30%), а 32% не будуть втручатися, бо це приватна справа.
- 5% звернулися б на «гарячу лінію» у випадку, якщо родичку б'є чоловік. Натомість 68% спробували би зарадити ситуації самостійно (зокрема, так би вчинили серед жінок і серед людей віком 40 років і більше – по 71%).

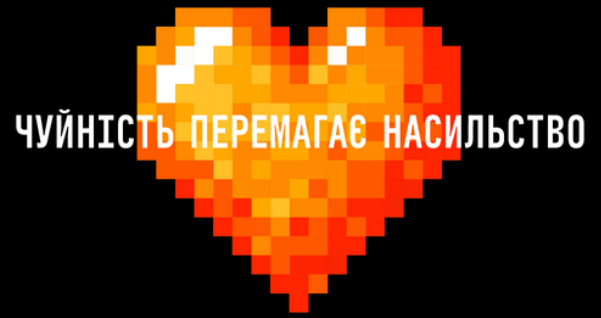
Ставлення громади

- 15% вважають, що у випадку домагань від чоловіка до жінки на вулиці перехожі обов'язково допоможуть і пересвідчать, що жінка у безпеці; а 22% вважають, що перехожі пройдуть мовчки.
- 19% вважає, що більшість сусідів у їхньому дворі відкрито заявить чоловіку, який б'є дружину, про неприпустимість такої поведінки.
- 9% зазначають, що їхні сусіди надали би підтримку знайомій жінці з їхнього двору, якби побачили її з синцями, ще 50% зауважили, що сусіди би розпитали жінку щодо потреби в допомозі.
- 15% вказали, що їхні сусіди повідомили б службам соцзахисту про ситуацію, коли у їхньому дворі одна з сусідок забирає пенсію в своєї старенької бабусі, ще 46% зауважили, що сусіди би поцікавилися в бабусі, чи їй потрібен захист від онуки.

Оцінка роботи з протидії домашньому насильству у громаді

- 1% зазначили, що мають контакти служб чи організацій, крім поліції, до яких можна звернутися по допомогу у випадку домашнього насильства. 78% не мають такої інформації (більше серед людей віком 60 років і старше – 83%).
- 27% вважають, що служби підтримки постраждалих у їхньому місті можуть надати якісну допомогу, однак 57% не підтримують таку думку.
- 71% вважають, що міська влада приділяє не достатньо уваги боротьбі з домашнім насильством.
- Серед різних напрямків роботи з протидії та запобігання домашньому насильству найбільш пріоритетними вважають притягнення кривдників до відповідальності (43%) та налагодження роботи служб і координації їх діяльності (16%).
- 5% чули, що проект «Міста і громади, вільні від домашнього насильства» втілюється в їхній громаді, ще 22% в принципі чули про цей проект.
- 2% долучалися до одноденних флешмобів чи акціях із тематики запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 27% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 73% не готові долучатися до таких заходів.
- 1% долучалися до розробки ініціатив і проєктів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 22% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 78% не готові долучатися до таких заходів.
- 2% долучалися до довготривалих ініціатив і проєктів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 23% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 77% не готові долучатися до таких заходів.

Результати дослідження громадської думки щодо гендерно зумовленого насильства у Калуші

Рівень обізнаності про гендерно зумовлене насильство

- 26% розпізнають контролюючу поведінку (дещо краще люди віком 25-39 років – 32%).
- 27% ідентифікують психологічне насильство (значно краще серед молоді віком 15-24 років – понад 50%).
- 41% визначають економічне насильство (значно краще серед молоді 15-24 роки – 69%).
- 51% розпізнають сексуальне насильство у шлюбі (більшою мірою серед молоді 15-24 роки – 87%, і також серед жінок – 55%).

Стереотипи, пов'язані з ГЗН

- 79% ідентифікують сексуальне насильство у випадку відсутності згоди на секс у ситуації, якщо чоловік здійснив сексуальний акт із непритомною жінкою у стані алкогольного сп'яніння, з якою познайомився на вечірці (82% серед жінок і 75% серед чоловіків).
- 64% засуджують прояви фізичного насильства у шлюбі з боку чоловіка до дружини і апелюють до поведінки «справжнього чоловіка» (70% серед жінок і 58% серед чоловіків; значно частіше серед молоді – 71%).
- 70% вважають прояви фізичного насильства у шлюбі неприпустимими (частіше серед жінок – 79%).
- 51% покладають провину за зґвалтування на кривдника, а не на постраждалу, якщо дізнаються про зґвалтування невідомої їм жінки (зокрема, 54% серед жінок і 48% серед чоловіків; серед молоді віком 15-24 роки таку відповідь дали 66%).
- 55% вважають неприпустимим для жінки терпіти насильство в шлюбі за будь-яких обставин (молодь віком 15-24 роки так відповідає частіше – 63%).

Готовність допомогти у випадку ГЗН

- 30% висловлюють готовність допомогти жінці в сусідньому помешканні у випадку ситуації домашнього насильства – мобілізувати сусідів, викликати поліцію; однак 16% не будуть втручатися, бо це приватна справа (значно частіше так відповідала молодь віком 15-24 роки – 35%).
- 46% готові допомогти незнайомій жінці на вулиці, яку б'є чоловік – згуртувати перехожих, викликати поліцію (більше серед жінок – 56%), однак 14% не будуть втручатися, бо це приватна справа (більше серед молоді віком 15-24 роки – 23%).
- 38% готові допомогти незнайомому чоловіку на вулиці, якого б'є жінка – згуртувати перехожих, викликати поліцію, а 28% не будуть втручатися, бо це приватна справа.
- Лише 1% звернулися б на «гарячу лінію» у випадку, якщо родичку б'є чоловік. Натомість 66% спробували би зарадити ситуації самостійно (зокрема так відповіли 76% серед людей віком 40-59 років).

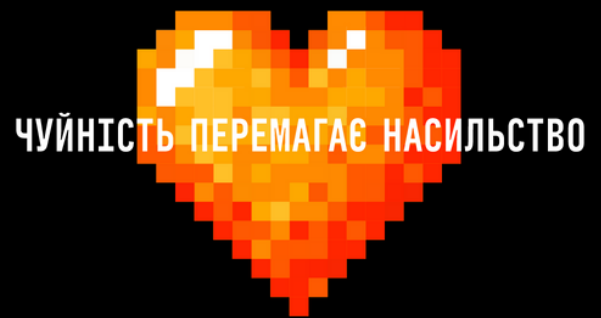
Ставлення громади

- 50% вважають, що у випадку домагань від чоловіка до жінки на вулиці перехожі обов'язково допоможуть і пересвідчать, що жінка у безпеці (частіше так відповідали люди віком 60 років і старше – 59%); лише 2% вважають, що перехожі пройдуть мовчки.
- 22% вважає, що більшість сусідів у їхньому дворі відкрито заявить чоловіку, який б'є дружину, про неприпустимість такої поведінки (частіше серед молоді віком 15-24 роки – 30%).
- 23% зазначають, що їхні сусіди надали би підтримку знайомій жінці з їхнього двору, якби побачили її з синцями (частіше серед молоді віком 15-24 роки – 36%), ще 27% зауважили, що сусіди би розпитали жінку щодо потреби в допомозі.
- 13% вказали, що їхні сусіди повідомили б службам соцзахисту про ситуацію, коли у їхньому дворі одна з сусідок забирає пенсію в своєї старенької бабусі, ще 28% зауважили, що сусіди би поцікавилися в бабусі, чи їй потрібен захист від онуки.

Оцінка роботи з протидії домашньому насильству у громаді

- Менш ніж 1% зазначили, що мають контакти служб чи організацій, крім поліції, до яких можна звернутися по допомогу у випадку домашнього насильства. 77% не мають такої інформації (більше серед людей віком 60 років і старше – 84%).
- 53% вважають, що служби підтримки постраждалих у їхньому місті можуть надати якісну допомогу, однак 26% не підтримують таку думку.
- 35% вважають, що міська влада приділяє не достатньо уваги боротьбі з домашнім насильством.
- Серед різних напрямків роботи з протидії та запобігання домашньому насильству найбільш пріоритетними вважають притягнення кривдників до відповідальності (39%), просвітницька робота і формування культури неприйняття насильства та створення служб підтримки (по 23%).
- 17% чули, що проєкт «Міста і громади, вільні від домашнього насильства» втілюється в їхній громаді (значно частіше серед молоді 15-24 років – 48%), ще 27% в принципі чули про цей проєкт.
- 26% готові долучатися до одноденних флешмобів чи акціях із тематики запобігання домашньому насильству в їхній громаді (спробувати це). Однак 74% не готові долучатися до таких заходів.
- 29% готові долучатися до розробки ініціатив і проєктів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді (спробувати це). Однак 71% не готові долучатися до таких заходів.
- 23% готові долучатися до довготривалих ініціатив і проєктів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді (спробувати це). Однак 77% не готові долучатися до таких заходів.

Результати дослідження громадської думки щодо гендерно зумовленого насильства у Києві

Рівень обізнаності про гендерно зумовлене насильство

- 37% розпізнають контролюючу поведінку (дещо краще молодь віком 25-39 років – 43%).
- 69% ідентифікують психологічне насильство (значно краще серед жінок – 76%).
- 49% визначають економічне насильство (краще серед жінок – 54%).
- 61% розпізнають сексуальне насильство у шлюбі (більшою мірою серед жінок – 74%, і також серед молоді віком 15-24 роки – 64%).

Стереотипи, пов'язані з ГЗН

- 56% ідентифікують сексуальне насильство у випадку відсутності згоди на секс у ситуації, якщо чоловік здійснив сексуальний акт із непритомною жінкою у стані алкогольного сп'яніння, з якою познайомився на вечірці (63% серед жінок і 47% серед чоловіків).
- 66% засуджують прояви фізичного насильства у шлюбі з боку чоловіка до дружини і апелюють до поведінки «справжнього чоловіка» (72% серед жінок і 60% серед чоловіків).
- 69% вважають прояви фізичного насильства у шлюбі неприпустимими (частіше серед людей віком 40-59 років – 72%).
- 59% покладають провину за зґвалтування на кривдника, а не на постраждалу, якщо дізнаються про зґвалтування невідомої їм жінки (зокрема, серед жінок таку відповідь дали 63%).
- 71% вважають неприпустимим для жінки терпіти насильство в шлюбі за будь-яких обставин (серед жінок так вважає 75%).

Готовність допомогти у випадку ГЗН

- 21% висловлюють готовність допомогти жінці в сусідньому помешканні у випадку ситуації домашнього насильства – мобілізувати сусідів, викликати поліцію (частіше про це зазначала молодь віком 15-24 роки – 31%); однак 28% не будуть втручатися, бо це приватна справа (частіше так відповідали молодь віком 25-39 років – 35%).
- 30% готові допомогти незнайомій жінці на вулиці, яку б'є чоловік – згуртувати перехожих, викликати поліцію (більше серед жінок – 37%), однак 19% не будуть втручатися, бо це приватна справа.
- 20% готові допомогти незнайомому чоловіку на вулиці, якого б'є жінка – згуртувати перехожих, викликати поліцію (частіше серед молоді віком 15-24 роки – 29%), а 40% не будуть втручатися, бо це приватна справа.
- 8% звернулися б на «гарячу лінію» у випадку, якщо родичку б'є чоловік. Натомість 55% спробували би зарадити ситуації самостійно.

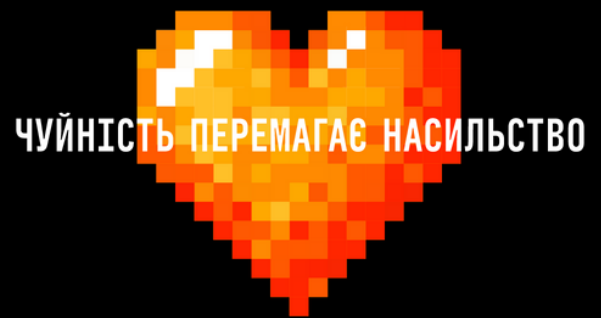
Ставлення громади

- 17% вважають, що у випадку домагань від чоловіка до жінки на вулиці перехожі обов'язково допоможуть і пересвідчать, що жінка у безпеці; а 14% вважають, що перехожі пройдуть мовчки.
- 21% вважає, що більшість сусідів у їхньому дворі відкрито заявить чоловіку, який б'є дружину, про неприпустимість такої поведінки.
- 15% зазначають, що їхні сусіди надали би підтримку знайомій жінці з їхнього двору, якби побачили її з синцями, ще 46% зауважили, що сусіди би розпитали жінку щодо потреби в допомозі.
- 12% вказали, що їхні сусіди повідомили б службам соцзахисту про ситуацію, коли у їхньому дворі одна з сусідок забирає пенсію в своєї старенької бабусі, ще 49% зауважили, що сусіди би поцікавилися в бабусі, чи їй потрібен захист від онуки.

Оцінка роботи з протидії домашньому насильству у громаді

- 1% зазначили, що мають контакти служб чи організацій, крім поліції, до яких можна звернутися по допомогу у випадку домашнього насильства. 72% не мають такої інформації (більше серед людей віком 60 років і старше – 88%).
- 55% вважають, що служби підтримки постраждалих у їхньому місті можуть надати якісну допомогу, однак 19% не підтримують таку думку.
- 28% вважають, що міська влада приділяє не достатньо уваги боротьбі з домашнім насильством.
- Серед різних напрямків роботи з протидії та запобігання домашньому насильству найбільш пріоритетними вважають притягнення кривдників до відповідальності (42%) та створення служб підтримки постраждалих (24%).
- 1% чули, що проект «Міста і громади, вільні від домашнього насильства» втілюється в їхній громаді, ще 19% в принципі чули про цей проект.
- 1% долучалися до одноденних флешмобів чи акцій із тематики запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 40% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 59% не готові долучатися до таких заходів.
- 2% долучалися до розробки ініціатив і проектів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 29% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 71% не готові долучатися до таких заходів.
- 1% долучалися до довготривалих ініціатив і проектів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 26% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 74% не готові долучатися до таких заходів.

Результати дослідження громадської думки щодо гендерно зумовленого насильства у Костянтинівці

Рівень обізнаності про гендерно зумовлене насильство

- 44% розпізнають контролюючу поведінку (дещо краще жінки – 49%).
- 88% ідентифікують психологічне насильство.
- 78% визначають економічне насильство (значно краще серед молоді віком 15-24 років – 89%).
- 67% розпізнають сексуальне насильство у шлюбі (значно краще серед молоді 15-24 роки – 94%; і дещо краще серед жінок – 71%).

Стереотипи, пов'язані з ГЗН

- 57% ідентифікують сексуальне насильство у випадку відсутності згоди на секс у ситуації, якщо чоловік здійснив сексуальний акт із непритомною жінкою у стані алкогольного сп'яніння, з якою познайомився на вечірці (59% серед жінок і 54% серед чоловіків).
- 76% засуджують прояви фізичного насильства у шлюбі з боку чоловіка до дружини і апелюють до поведінки «справжнього чоловіка» (78% серед жінок і 73% серед чоловіків).
- 82% вважають прояви фізичного насильства у шлюбі неприпустимими (частіше серед молоді віком 15-24 роки – 93%).
- 49% покладають провину за зґвалтування на кривдника, а не на постраждалу, якщо дізнаються про зґвалтування невідомої їм жінки (зокрема, серед молоді віком 15-24 роки таку відповідь дали 59%).
- 75% вважають неприпустимим для жінки терпіти насильство в шлюбі за будь-яких обставин (жінки так відповідають дещо частіше – 78%).

Готовність допомогти у випадку ГЗН

- 0% висловлюють готовність допомогти жінці в сусідньому помешканні у випадку ситуації домашнього насильства – мобілізувати сусідів, викликати поліцію; однак 28% не будуть втручатися, бо це приватна справа (частіше так відповідала молодь віком 15-24 роки – 38%).
- 11% готові допомогти незнайомій жінці на вулиці, яку б'є чоловік – згуртувати перехожих, викликати поліцію, однак 27% не будуть втручатися, бо це приватна справа.
- 7% готові допомогти незнайомому чоловіку на вулиці, якого б'є жінка – згуртувати перехожих, викликати поліцію, а 46% не будуть втручатися, бо це приватна справа (частіше серед молоді віком 15-24 роки – 61%).
- 6% звернулися б на «гарячу лінію» у випадку, якщо родичку б'є чоловік. Натомість 53% спробували би зарадити ситуації самостійно (зокрема, так би вчинили 60% серед людей віком 60 років і старше).

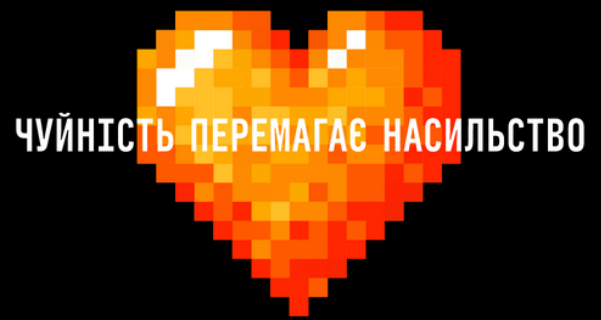
Ставлення громади

- 4% вважають, що у випадку домагань від чоловіка до жінки на вулиці перехожі обов'язково допоможуть і пересвідчать, що жінка у безпеці (частіше так відповідала молодь віком 15-24 роки – 8%); а 33% вважають, що перехожі пройдуть мовчки.
- 23% вважає, що більшість сусідів у їхньому дворі відкрито заявить чоловіку, який б'є дружину, про неприпустимість такої поведінки.
- 5% зазначають, що їхні сусіди надали би підтримку знайомій жінці з їхнього двору, якби побачили її з синцями, ще 43% зауважили, що сусіди би розпитали жінку щодо потреби в допомозі.
- 11% вказали, що їхні сусіди повідомили б службам соцзахисту про ситуацію, коли у їхньому дворі одна з сусідок забирає пенсію в своєї старенької бабусі, ще 47% зауважили, що сусіди би поцікавилися в бабусі, чи їй потрібен захист від онуки.

Оцінка роботи з протидії домашньому насильству у громаді

- 24% зазначили, що мають контакти служб чи організацій, крім поліції, до яких можна звернутися по допомогу у випадку домашнього насильства (частіше таку відповідь давала молодь віком 15-24 роки – 38%). 65% не мають такої інформації (більше серед людей віком 60 років і старше – 74%).
- 32% вважають, що служби підтримки постраждалих у їхньому місті можуть надати якісну допомогу, однак 61% не підтримують таку думку.
- 66% вважають, що міська влада приділяє не достатньо уваги боротьбі з домашнім насильством.
- Серед різних напрямків роботи з протидії та запобігання домашньому насильству найбільш пріоритетними вважають притягнення кривдників до відповідальності (59%) та створення служб підтримки постраждалих (15%).
- 11% чули, що проект «Міста і громади, вільні від домашнього насильства» втілюється в їхній громаді, ще 12% в принципі чули про цей проект.
- 24% готові долучатися до одноденних флешмобів чи акціях із тематики запобігання домашньому насильству в їхній громаді (спробувати це). Однак 75% не готові долучатися до таких заходів.
- 23% готові долучатися до розробки ініціатив і проектів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді (спробувати це). Однак 77% не готові долучатися до таких заходів.
- 23% готові долучатися до довготривалих ініціатив і проектів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді (спробувати це). Однак 76% не готові долучатися до таких заходів.

Результати дослідження громадської думки щодо гендерно зумовленого насильства у Краматорську

Рівень обізнаності про гендерно зумовлене насильство

- 38% розпізнають контролюючу поведінку (дещо краще люди віком 60 років і старше – 41%).
- 69% ідентифікують психологічне насильство (дещо краще серед молоді віком 25-39 років – 73%).
- 57% визначають економічне насильство (краще серед людей віком 40-59 років – 67%).
- 52% розпізнають сексуальне насильство у шлюбі (більшою мірою серед жінок – 58%, і також серед молоді віком 25-39 років – 61%).

Стереотипи, пов'язані з ГЗН

- 46% ідентифікують сексуальне насильство у випадку відсутності згоди на секс у ситуації, якщо чоловік здійснив сексуальний акт із неприємною жінкою у стані алкогольного сп'яніння, з якою познайомився на вечірці (45% серед жінок і 48% серед чоловіків).
- 61% засуджують прояви фізичного насильства у шлюбі з боку чоловіка до дружини і апелюють до поведінки «справжнього чоловіка» (63% серед жінок і 57% серед чоловіків).
- 75% вважають прояви фізичного насильства у шлюбі неприпустимими (частіше серед людей віком 40-59 років – 79%).
- 41% покладають провину за зґвалтування на кривдника, а не на постраждалу, якщо дізнаються про зґвалтування невідомої їм жінки (зокрема, серед жінок таку відповідь дали 45%, і також 47% серед молоді віком 25-39 років).
- 73% вважають неприпустимим для жінки терпіти насильство в шлюбі за будь-яких обставин (серед людей віком 40-59 років так вважає 77%).

Готовність допомогти у випадку ГЗН

- 15% висловлюють готовність допомогти жінці в сусідньому помешканні у випадку ситуації домашнього насильства – мобілізувати сусідів, викликати поліцію (частіше про це зазначала молодь віком 15-24 роки – 24%); однак 32% не будуть втручатися, бо це приватна справа (частіше так відповідали чоловіки – 36%).
- 15% готові допомогти незнайомій жінці на вулиці, яку б'є чоловік – згуртувати перехожих, викликати поліцію (дещо більше серед молоді віком 15-24 років – 19%), однак 24% не будуть втручатися, бо це приватна справа.
- 12% готові допомогти незнайомому чоловіку на вулиці, якого б'є жінка – згуртувати перехожих, викликати поліцію (частіше серед людей віком 40-59 років – 19%), а 48% не будуть втручатися, бо це приватна справа (значно частіше таку відповідь давала молодь віком 15-24 роки – 70%).
- 8% звернулися б на «гарячу лінію» у випадку, якщо родичку б'є чоловік. Натомість 51% спробували би зарадити ситуації самостійно (зокрема, так би вчинили серед молоді віком 15-24 років – 61%).

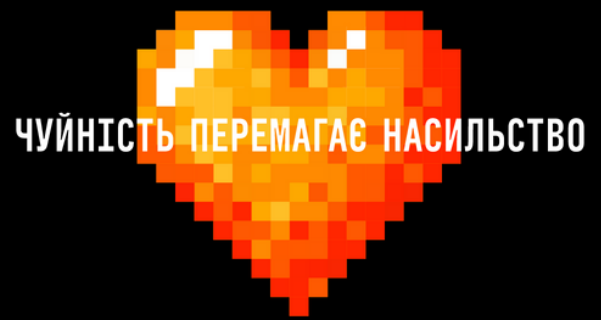
Ставлення громади

- 11% вважають, що у випадку домагань від чоловіка до жінки на вулиці перехожі обов'язково допоможуть і пересвідчать, що жінка у безпеці; а 32% вважають, що перехожі пройдуть мовчки.
- 22% вважає, що більшість сусідів у їхньому дворі відкрито заявить чоловіку, який б'є дружину, про неприпустимість такої поведінки.
- 11% зазначають, що їхні сусіди надали би підтримку знайомій жінці з їхнього двору, якщо би побачили її з синцями, ще 38% зауважили, що сусіди би розпитали жінку щодо потреби в допомозі.
- 15% вказали, що їхні сусіди повідомили б службам соцзахисту про ситуацію, коли у їхньому дворі одна з сусідок забирає пенсію в своєї старенької бабусі, ще 44% зауважили, що сусіди би поцікавилися в бабусі, чи їй потрібен захист від онуки.

Оцінка роботи з протидії домашньому насильству у громаді

- 20% зазначили, що мають контакти служб чи організацій, крім поліції, до яких можна звернутися по допомогу у випадку домашнього насильства. 62% не мають такої інформації (більше серед людей віком 60 років і старше – 67%).
- 36% вважають, що служби підтримки постраждалих у їхньому місті можуть надати якісну допомогу, однак 58% не підтримують таку думку.
- 65% вважають, що міська влада приділяє не достатньо уваги боротьбі з домашнім насильством.
- Серед різних напрямків роботи з протидії та запобігання домашньому насильству найбільш пріоритетними вважають притягнення кривдників до відповідальності (42%) та налагодження роботи служб і координації їх діяльності (22%).
- 9% чули, що проєкт «Міста і громади, вільні від домашнього насильства» втілюється в їхній громаді, ще 19% в принципі чули про цей проєкт.
- 5% долучалися до одноденних флешмобів чи акціях із тематики запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 27% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 72% не готові долучатися до таких заходів.
- 5% долучалися до розробки ініціатив і проєктів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 26% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 73% не готові долучатися до таких заходів.
- 5% долучалися до довготривалих ініціатив і проєктів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 27% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 72% не готові долучатися до таких заходів.

Результати дослідження громадської думки щодо гендерно зумовленого насильства у Кременчуці

Рівень обізнаності про гендерно зумовлене насильство

- 20% розпізнають контролюючу поведінку (дещо краще жінки – 27%).
- 71% ідентифікують психологічне насильство (значно краще серед жінок – 82%).
- 51% визначають економічне насильство (краще серед молоді 15-24 років – 70%).
- 74% розпізнають сексуальне насильство у шлюбі (більшою мірою серед жінок – 83%, і також серед молоді віком 15-24 роки – 93%).

Стереотипи, пов'язані з ГЗН

- 82% ідентифікують сексуальне насильство у випадку відсутності згоди на секс у ситуації, якщо чоловік здійснив сексуальний акт із непритомною жінкою у стані алкогольного сп'яніння, з якою познайомився на вечірці (92% серед жінок і 69% серед чоловіків).
- 84% засуджують прояви фізичного насильства у шлюбі з боку чоловіка до дружини і апелюють до поведінки «справжнього чоловіка» (94% серед жінок і 72% серед чоловіків).
- 86% вважають прояви фізичного насильства у шлюбі неприпустимими (частіше серед молоді віком 15-24 років – 94%).
- 67% покладають провину за зґвалтування на кривдника, а не на постраждалу, якщо дізнаються про зґвалтування невідомої їм жінки (зокрема, серед жінок таку відповідь дали 82%).
- 83% вважають неприпустимим для жінки терпіти насильство в шлюбі за будь-яких обставин (серед молоді віком 25-39 років так відповіли 91%).

Готовність допомогти у випадку ГЗН

- 55% висловлюють готовність допомогти жінці в сусідньому помешканні у випадку ситуації домашнього насильства – мобілізувати сусідів, викликати поліцію (частіше про це зазначали люди віком 60 років і старше – 63%); однак 13% не будуть втручатися, бо це приватна справа (частіше так відповідали молоді віком 15-24 роки – 17%).
- 58% готові допомогти незнайомій жінці на вулиці, яку б'є чоловік – згуртувати перехожих, викликати поліцію (більше серед жінок – 66%), однак 7% не будуть втручатися, бо це приватна справа.
- 25% готові допомогти незнайомому чоловіку на вулиці, якого б'є жінка – згуртувати перехожих, викликати поліцію (частіше серед людей віком 60 років і старше – 34%), а 41% не будуть втручатися, бо це приватна справа.
- 14% звернулися б на «гарячу лінію» у випадку, якщо родичку б'є чоловік. Натомість 61% спробували би зарадити ситуації самостійно (зокрема, так би вчинили 67% серед людей віком 60 років і старше).

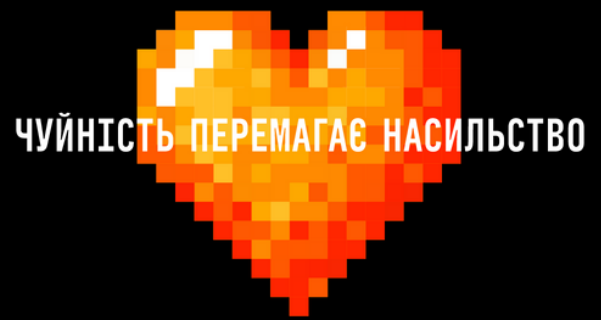
Ставлення громади

- 44% вважають, що у випадку домагань від чоловіка до жінки на вулиці перехожі обов'язково допоможуть і пересвідчать, що жінка у безпеці; а 10% вважають, що перехожі пройдуть мовчки.
- 36% вважає, що більшість сусідів у їхньому дворі відкрито заявить чоловіку, який б'є дружину, про неприпустимість такої поведінки.
- 24% зазначають, що їхні сусіди надали би підтримку знайомій жінці з їхнього двору, якби побачили її з синцями, ще 41% зауважили, що сусіди би розпитали жінку щодо потреби в допомозі.
- 27% вказали, що їхні сусіди повідомили б службам соцзахисту про ситуацію, коли у їхньому дворі одна з сусідок забирає пенсію в своєї старенької бабусі, ще 43% зауважили, що сусіди би поцікавилися в бабусі, чи їй потрібен захист від онуки.

Оцінка роботи з протидії домашньому насильству у громаді

- 15% зазначили, що мають контакти служб чи організацій, крім поліції, до яких можна звернутися по допомогу у випадку домашнього насильства. 59% не мають такої інформації (більше серед молоді 15-24 роки та серед людей віком 60 років і старше – по 65%).
- 32% вважають, що служби підтримки постраждалих у їхньому місті можуть надати якісну допомогу, однак 53% не підтримують таку думку.
- 65% вважають, що міська влада приділяє не достатньо уваги боротьбі з домашнім насильством.
- Серед різних напрямків роботи з протидії та запобігання домашньому насильству найбільш пріоритетними вважають просвітницьку роботу і формування культури неприйняття насильства у громаді (27%) та притягнення кривдників до відповідальності (25%).
- 9% чули, що проєкт «Міста і громади, вільні від домашнього насильства» втілюється в їхній громаді (більше серед людей віком 60 років і старше – 13%), ще 19% в принципі чули про цей проєкт.
- 2% долучалися до одноденних флешмобів чи акціях із тематики запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 32% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 68% не готові долучатися до таких заходів.
- 2% долучалися до розробки ініціатив і проєктів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 24% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 76% не готові долучатися до таких заходів.
- 2% долучалися до довготривалих ініціатив і проєктів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 24% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 78% не готові долучатися до таких заходів.

Результати дослідження громадської думки щодо гендерно зумовленого насильства у Кропивницькому

Рівень обізнаності про гендерно зумовлене насильство

- 38% розпізнають контролюючу поведінку (дещо краще жінки – 43%).
- 62% ідентифікують психологічне насильство (значно краще серед жінок – 70%).
- 52% визначають економічне насильство (значно краще серед молоді віком 15-24 роки – 64%).
- 55% розпізнають сексуальне насильство у шлюбі (більшою мірою серед молоді 25-39 років – 67%).

Стереотипи, пов'язані з ГЗН

- 47% ідентифікують сексуальне насильство у випадку відсутності згоди на секс у ситуації, якщо чоловік здійснив сексуальний акт із непритомною жінкою у стані алкогольного сп'яніння, з якою познайомився на вечірці (51% серед жінок і 42% серед чоловіків).
- 69% засуджують прояви фізичного насильства у шлюбі з боку чоловіка до дружини і апелюють до поведінки «справжнього чоловіка» (73% серед жінок і 63% серед чоловіків).
- 75% вважають прояви фізичного насильства у шлюбі неприпустимими (частіше серед молоді віком 15-39 років – 87%).
- 42% покладають провину за зґвалтування на кривдника, а не на постраждалу, якщо дізнаються про зґвалтування невідомої їм жінки (зокрема, серед молоді віком 25-39 років таку відповідь дали 54%).
- 71% вважають неприпустимим для жінки терпіти насильство в шлюбі за будь-яких обставин.

Готовність допомогти у випадку ГЗН

- 26% висловлюють готовність допомогти жінці в сусідньому помешканні у випадку ситуації домашнього насильства – мобілізувати сусідів, викликати поліцію (частіше про це зазначали жінки – 31%); однак 14% не будуть втручатися, бо це приватна справа (частіше так відповідали люди віком 60 років і старше – 21%).
- 35% готові допомогти незнайомій жінці на вулиці, яку б'є чоловік – згуртувати перехожих, викликати поліцію (більше серед жінок – 41%), однак 6% не будуть втручатися, бо це приватна справа.
- 21% готові допомогти незнайомому чоловіку на вулиці, якого б'є жінка – згуртувати перехожих, викликати поліцію (частіше серед молоді віком 15-24 роки – 26%), а 20% не будуть втручатися, бо це приватна справа.
- 11% звернулися б на «гарячу лінію» у випадку, якщо родичку б'є чоловік. Натомість 69% спробували би зарадити ситуації самостійно (зокрема, так би вчинили 74% серед людей віком 60 років і старше).

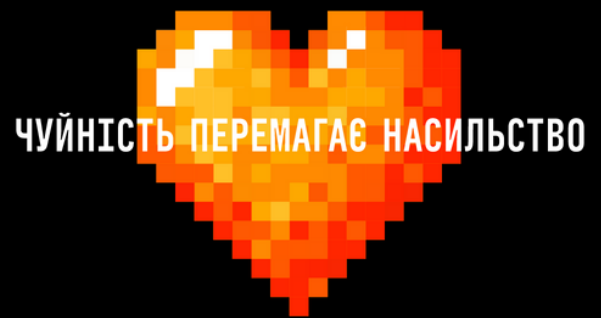
Ставлення громади

- 16% вважають, що у випадку домагань від чоловіка до жінки на вулиці перехожі обов'язково допоможуть і пересвідчать, що жінка у безпеці (частіше так відповідала молодь віком 15-24 роки – 23%); а 20% вважають, що перехожі пройдуть мовчки.
- 17% вважає, що більшість сусідів у їхньому дворі відкрито заявить чоловіку, який б'є дружину, про неприпустимість такої поведінки.
- 14% зазначають, що їхні сусіди надали би підтримку знайомій жінці з їхнього двору, якщо би побачили її з синцями, ще 50% зауважили, що сусіди би розпитали жінку щодо потреби в допомозі.
- 24% вказали, що їхні сусіди повідомили б службам соцзахисту про ситуацію, коли у їхньому дворі одна з сусідок забирає пенсію в своєї старенької бабусі, ще 33% зауважили, що сусіди би поцікавилися в бабусі, чи їй потрібен захист від онуки.

Оцінка роботи з протидії домашньому насильству у громаді

- 11% зазначили, що мають контакти служб чи організацій, крім поліції, до яких можна звернутися по допомогу у випадку домашнього насильства. 70% не мають такої інформації (більше серед молоді віком 15-24 роки – 84%).
- 45% вважають, що служби підтримки постраждалих у їхньому місті можуть надати якісну допомогу, однак 31% не підтримують таку думку.
- 35% вважають, що міська влада приділяє не достатньо уваги боротьбі з домашнім насильством.
- Серед різних напрямків роботи з протидії та запобігання домашньому насильству найбільш пріоритетними вважають притягнення кривдників до відповідальності (34%) та просвітницьку роботу і формування культури неприйняття насильства у громаді (21%).
- 13% чули, що проєкт «Міста і громади, вільні від домашнього насильства» втілюється в їхній громаді, ще 15% в принципі чули про цей проєкт.
- 4% долучалися до одноденних флешмобів чи акціях із тематики запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 38% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 61% не готові долучатися до таких заходів.
- 4% долучалися до розробки ініціатив і проєктів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 38% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 62% не готові долучатися до таких заходів.
- 4% долучалися до довготривалих ініціатив і проєктів із запобігання домашньому насильству в їхній громад, 36% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 63% не готові долучатися до таких заходів.

Результати дослідження громадської думки щодо гендерно зумовленого насильства у Лубнах

Рівень обізнаності про гендерно зумовлене насильство

- 36% розпізнають контролюючу поведінку (дещо краще молодь 25-39 років – 52%).
- 37% ідентифікують психологічне насильство (значно краще серед молоді віком 15-24 роки – 86%).
- 26% визначають економічне насильство (краще серед молоді віком 15-24 роки – 75%).
- 33% розпізнають сексуальне насильство у шлюбі (більшою мірою серед молоді віком 15-24 роки – 81%).

Стереотипи, пов'язані з ГЗН

- 72% ідентифікують сексуальне насильство у випадку відсутності згоди на секс у ситуації, якщо чоловік здійснив сексуальний акт із непритомною жінкою у стані алкогольного сп'яніння, з якою познайомився на вечірці (80% серед жінок і 62% серед чоловіків).
- 72% засуджують прояви фізичного насильства у шлюбі з боку чоловіка до дружини і апелюють до поведінки «справжнього чоловіка» (90% серед жінок і 52% серед чоловіків).
- 71% вважають прояви фізичного насильства у шлюбі неприпустимими (частіше серед жінок – 84%).
- 49% покладають провину за зґвалтування на кривдника, а не на постраждалу, якщо дізнаються про зґвалтування невідомої їм жінки (зокрема, серед жінок таку відповідь дали 65%).
- 67% вважають неприпустимим для жінки терпіти насильство в шлюбі за будь-яких обставин (серед жінок так вважає 80%).

Готовність допомогти у випадку ГЗН

- 23% висловлюють готовність допомогти жінці в сусідньому помешканні у випадку ситуації домашнього насильства – мобілізувати сусідів, викликати поліцію (частіше про це зазначала молодь віком 15-24 роки – 46%); однак 13% не будуть втручатися, бо це приватна справа.
- 29% готові допомогти незнайомій жінці на вулиці, яку б'є чоловік – згуртувати перехожих, викликати поліцію (більше серед жінок – 40%), однак 7% не будуть втручатися, бо це приватна справа.
- 7% готові допомогти незнайомому чоловіку на вулиці, якого б'є жінка – згуртувати перехожих, викликати поліцію (частіше серед молоді віком 15-24 років – 20%), а 42% не будуть втручатися, бо це приватна справа.
- 6% звернулися б на «гарячу лінію» у випадку, якщо родичку б'є чоловік. Натомість 77% спробували би зарадити ситуації самостійно (зокрема, так би вчинили серед жінок і серед людей віком 60 років і більше – по 84%).

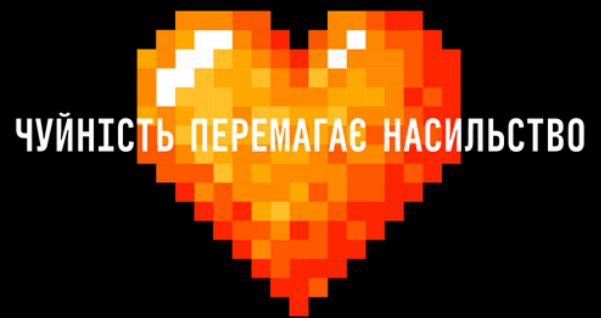
Ставлення громади

- 27% вважають, що у випадку домагань від чоловіка до жінки на вулиці перехожі обов'язково допоможуть і пересвідчать, що жінка у безпеці; а 12% вважають, що перехожі пройдуть мовчки.
- 13% вважає, що більшість сусідів у їхньому дворі відкрито заявить чоловіку, який б'є дружину, про неприпустимість такої поведінки.
- 25% зазначають, що їхні сусіди надали би підтримку знайомій жінці з їхнього двору, якщо би побачили її з синцями, ще 52% зауважили, що сусіди би розпитали жінку щодо потреби в допомозі.
- 7% вказали, що їхні сусіди повідомили б службам соцзахисту про ситуацію, коли у їхньому дворі одна з сусідок забирає пенсію в своєї старенької бабусі, ще 53% зауважили, що сусіди би поцікавилися в бабусі, чи їй потрібен захист від онуки.

Оцінка роботи з протидії домашньому насильству у громаді

- 5% зазначили, що мають контакти служб чи організацій, крім поліції, до яких можна звернутися по допомогу у випадку домашнього насильства. 85% не мають такої інформації (більше серед молоді віком 25-39 років – 89%).
- 13% вважають, що служби підтримки постраждалих у їхньому місті можуть надати якісну допомогу, однак 76% не підтримують таку думку.
- 78% вважають, що міська влада приділяє не достатньо уваги боротьбі з домашнім насильством.
- Серед різних напрямків роботи з протидії та запобігання домашньому насильству найбільш пріоритетними вважають створення служб підтримки постраждалих (37%) та притягнення кривдників до відповідальності (29%).
- 2% чули, що проект «Міста і громади, вільні від домашнього насильства» втілюється в їхній громаді, ще 7% в принципі чули про цей проект.
- 1% долучалися до одноденних флешмобів чи акціях із тематики запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 18% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 81% не готові долучатися до таких заходів.
- 1% долучалися до розробки ініціатив і проектів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 19% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 81% не готові долучатися до таких заходів.
- 13% готові долучатися до довготривалих ініціатив і проектів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді (спробувати це). Однак 86% не готові долучатися до таких заходів.

Результати дослідження громадської думки щодо гендерно зумовленого насильства у Львові

Рівень обізнаності про гендерно зумовлене насильство

- 31% розпізнають контролюючу поведінку (дещо краще люди віком 40-59 років – 33%).
- 57% ідентифікують психологічне насильство (зокрема, 62% серед жінок і 64% серед молоді віком 25-39 років).
- 46% визначають економічне насильство (краще серед молоді віком 25-39 років – 55%).
- 65% розпізнають сексуальне насильство у шлюбі (краще серед людей віком 40-59 років – 70%).

Стереотипи, пов'язані з ГЗН

- 55% ідентифікують сексуальне насильство у випадку відсутності згоди на секс у ситуації, якщо чоловік здійснив сексуальний акт із непритомною жінкою у стані алкогольного сп'яніння, з якою познайомився на вечірці (64% серед жінок і 43% серед чоловіків).
- 64% засуджують прояви фізичного насильства у шлюбі з боку чоловіка до дружини і апелюють до поведінки «справжнього чоловіка» (71% серед жінок і 56% серед чоловіків).
- 82% вважають прояви фізичного насильства у шлюбі неприпустимими (частіше серед людей віком 40-59 років – 87%).
- 52% покладають провину за зґвалтування на кривдника, а не на постраждалу, якщо дізнаються про зґвалтування невідомої їм жінки (зокрема, серед людей віком 40-59 років таку відповідь дали 60%).
- 55% вважають неприпустимим для жінки терпіти насильство в шлюбі за будь яких обставин (так вважає 66% серед молоді віком 15-24 роки і 60% серед жінок).

Готовність допомогти у випадку ГЗН

- 26% висловлюють готовність допомогти жінці в сусідньому помешканні у випадку ситуації домашнього насильства – мобілізувати сусідів, викликати поліцію (частіше про це зазначали жінки – 35%); однак 19% не будуть втручатися, бо це приватна справа (частіше так відповідали молодь віком 15-24 роки і старше – 31%).
- 43% готові допомогти незнайомій жінці на вулиці, яку б'є чоловік – згуртувати перехожих, викликати поліцію (більше серед жінок – 56%), однак 11% не будуть втручатися, бо це приватна справа.
- 25% готові допомогти незнайомому чоловіку на вулиці, якого б'є жінка – згуртувати перехожих, викликати поліцію (частіше серед людей віком 60 років і старше – 30%), а 36% не будуть втручатися, бо це приватна справа.
- 2% звернулися б на «гарячу лінію» у випадку, якщо родичку б'є чоловік. Натомість 69% спробували би зарадити ситуації самостійно (зокрема, так би вчинили 75% серед молоді віком 25-39 років).

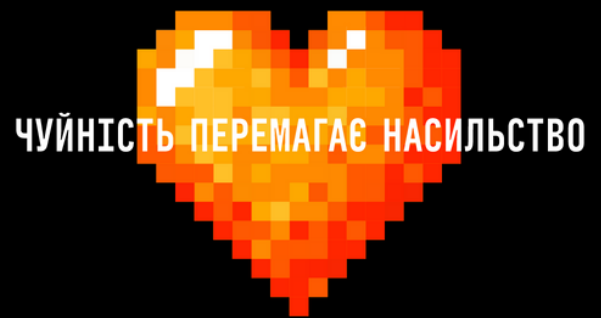
Ставлення громади

- 30% вважають, що у випадку домагань від чоловіка до жінки на вулиці перехожі обов'язково допоможуть і пересвідчать, що жінка у безпеці (частіше так відповідали жінки – 35%); а 8% вважають, що перехожі пройдуть мовчки.
- 9% вважає, що більшість сусідів у їхньому дворі відкрито заявить чоловіку, який б'є дружину, про неприпустимість такої поведінки.
- 10% зазначають, що їхні сусіди надали би підтримку знайомій жінці з їхнього двору, якби побачили її з синцями, ще 44% зауважили, що сусіди би розпитали жінку щодо потреби в допомозі.
- 7% вказали, що їхні сусіди повідомили б службам соцзахисту про ситуацію, коли у їхньому дворі одна з сусідок забирає пенсію в своєї старенької бабусі, ще 40% зауважили, що сусіди би поцікавилися в бабусі, чи їй потрібен захист від онуки.

Оцінка роботи з протидії домашньому насильству у громаді

- 1% зазначили, що мають контакти служб чи організацій, крім поліції, до яких можна звернутися по допомогу у випадку домашнього насильства. 59% не мають такої інформації (більше серед людей віком 60 років і старше – 68%).
- 32% вважають, що служби підтримки постраждалих у їхньому місті можуть надати якісну допомогу, однак 39% не підтримують таку думку.
- 54% вважають, що міська влада приділяє не достатньо уваги боротьбі з домашнім насильством.
- Серед різних напрямків роботи з протидії та запобігання домашньому насильству найбільш пріоритетними вважають притягнення кривдників до відповідальності (34%) та інформування про права постраждалих і наявну підтримку (22%).
- 1% чули, що проєкт «Міста і громади, вільні від домашнього насильства» втілюється в їхній громаді, ще 20% в принципі чули про цей проєкт.
- 1% долучалися до одноденних флешмобів чи акціях із тематики запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 32% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 68% не готові долучатися до таких заходів.
- 21% готові долучатися до розробки ініціатив і проєктів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді (спробувати це). Однак 79% не готові долучатися до таких заходів.
- 18% готові долучатися до довготривалих ініціатив і проєктів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді (спробувати це). Однак 81% не готові долучатися до таких заходів.

Результати дослідження громадської думки щодо гендерно зумовленого насильства у Маріуполі

Рівень обізнаності про гендерно зумовлене насильство

- 40% розпізнають контролюючу поведінку (дещо краще люди віком 40–59 років – 46%).
- 66% ідентифікують психологічне насильство (значно краще серед жінок – 77%).
- 47% визначають економічне насильство (значно краще серед молоді віком 15–24 роки – 59%).
- 68% розпізнають сексуальне насильство у шлюбі (більшою мірою серед жінок – 81%).

Стереотипи, пов'язані з ГЗН

- 73% ідентифікують сексуальне насильство у випадку відсутності згоди на секс у ситуації, якщо чоловік здійснив сексуальний акт із непритомною жінкою у стані алкогольного сп'яніння, з якою познайомився на вечірці (81% серед жінок і 63% серед чоловіків).
- 79% засуджують прояви фізичного насильства у шлюбі з боку чоловіка до дружини і апелюють до поведінки «справжнього чоловіка» (88% серед жінок і 68% серед чоловіків).
- 84% вважають прояви фізичного насильства у шлюбі неприпустимими (частіше серед молоді віком 15–24 років – 88%).
- 59% покладають провину за зґвалтування на кривдника, а не на постраждалу, якщо дізнаються про зґвалтування невідомої їм жінки (зокрема, серед жінок таку відповідь дали 66%).
- 75% вважають неприпустимим для жінки терпіти насильство в шлюбі за будь-яких обставин.

Готовність допомогти у випадку ГЗН

- 26% висловлюють готовність допомогти жінці в сусідньому помешканні у випадку ситуації домашнього насильства – мобілізувати сусідів, викликати поліцію (частіше про це зазначали жінки – 31%); однак 16% не будуть втручатися, бо це приватна справа (частіше так відповідала молодь віком 15–24 роки – 21%).
- 37% готові допомогти незнайомій жінці на вулиці, яку б'є чоловік – згуртувати перехожих, викликати поліцію (більше серед молоді віком 15–24 роки – 49%), однак 9% не будуть втручатися, бо це приватна справа.
- 13% готові допомогти незнайомому чоловіку на вулиці, якого б'є жінка – згуртувати перехожих, викликати поліцію, а 37% не будуть втручатися, бо це приватна справа.
- 6% звернулися б на «гарячу лінію» у випадку, якщо родичку б'є чоловік. Натомість 73% спробували би зарадити ситуації самостійно (зокрема, так би вчинили 80% серед людей віком 60 років і старше).

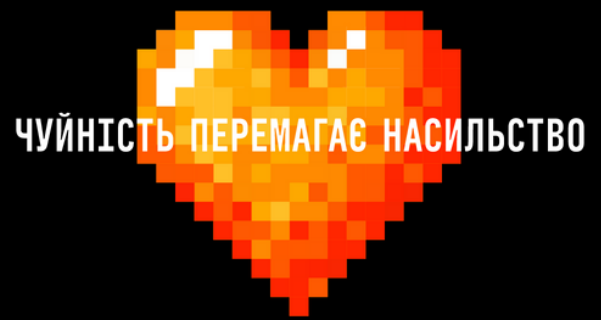
Ставлення громади

- 11% вважають, що у випадку домагань від чоловіка до жінки на вулиці перехожі обов'язково допоможуть і пересвідчать, що жінка у безпеці; а 24% вважають, що перехожі пройдуть мовчки.
- 22% вважає, що більшість сусідів у їхньому дворі відкрито заявить чоловіку, який б'є дружину, про неприпустимість такої поведінки.
- 14% зазначають, що їхні сусіди надали би підтримку знайомій жінці з їхнього двору, якби побачили її з синцями, ще 48% зауважили, що сусіди би розпитали жінку щодо потреби в допомозі.
- 15% вказали, що їхні сусіди повідомили б службам соцзахисту про ситуацію, коли у їхньому дворі одна з сусідок забирає пенсію в своєї старенької бабусі, ще 43% зауважили, що сусіди би поцікавилися в бабусі, чи їй потрібен захист від онуки.

Оцінка роботи з протидії домашньому насильству у громаді

- 6% зазначили, що мають контакти служб чи організацій, крім поліції, до яких можна звернутися по допомогу у випадку домашнього насильства. 71% не мають такої інформації (більше серед людей віком 60 років і старше – 79%).
- 40% вважають, що служби підтримки постраждалих у їхньому місті можуть надати якісну допомогу, однак 33% не підтримують таку думку.
- 56% вважають, що міська влада приділяє не достатньо уваги боротьбі з домашнім насильством.
- Серед різних напрямків роботи з протидії та запобігання домашньому насильству найбільш пріоритетними вважають притягнення кривдників до відповідальності (30%) та інформування про права постраждалих і наявну підтримку (24%).
- 7% чули, що проект «Міста і громади, вільні від домашнього насильства» втілюється в їхній громаді, ще 10% в принципі чули про цей проект.
- 2% долучалися до одноденних флешмобів чи акціях із тематики запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 24% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 75% не готові долучатися до таких заходів.
- 3% долучалися до розробки ініціатив і проектів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 19% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 80% не готові долучатися до таких заходів.
- 3% долучалися до довготривалих ініціатив і проектів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 18% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 82% не готові долучатися до таких заходів.

Результати дослідження громадської думки щодо гендерно зумовленого насильства в Мелітополі

Рівень обізнаності про гендерно зумовлене насильство

- 34% розпізнають контролюючу поведінку (дещо краще жінки – 38%).
- 66% ідентифікують психологічне насильство (значно краще серед жінок – 73%).
- 52% визначають економічне насильство (дещо краще серед жінок – 56%).
- 76% розпізнають сексуальне насильство у шлюбі (більшою мірою серед жінок – 85%, і також серед молоді віком 15-24 роки – 86%).

Стереотипи, пов'язані з ГЗН

- 64% ідентифікують сексуальне насильство у випадку відсутності згоди на секс у ситуації, якщо чоловік здійснив сексуальний акт із непритомною жінкою у стані алкогольного сп'яніння, з якою познайомився на вечірці (71% серед жінок і 56% серед чоловіків).
- 68% засуджують прояви фізичного насильства у шлюбі з боку чоловіка до дружини і апелюють до поведінки «справжнього чоловіка» (78% серед жінок і 55% серед чоловіків).
- 80% вважають прояви фізичного насильства у шлюбі неприпустимими (частіше серед жінок – 85%).
- 53% покладають провину за зґвалтування на кривдника, а не на постраждалу, якщо дізнаються про зґвалтування невідомої їм жінки (зокрема, серед жінок таку відповідь дали 60%).
- 74% вважають неприпустимим для жінки терпіти насильство в шлюбі за будь-яких обставин (серед жінок так вважає 81%).

Готовність допомогти у випадку ГЗН

- 8% висловлюють готовність допомогти жінці в сусідньому помешканні у випадку ситуації домашнього насильства – мобілізувати сусідів, викликати поліцію (частіше про це зазначали жінки – 22%); однак 22% не будуть втручатися, бо це приватна справа (частіше так відповідали чоловіки – 28%).
- 33% готові допомогти незнайомій жінці на вулиці, яку б'є чоловік – згуртувати перехожих, викликати поліцію (більше серед жінок – 43%), однак 13% не будуть втручатися, бо це приватна справа.
- 15% готові допомогти незнайомому чоловіку на вулиці, якого б'є жінка – згуртувати перехожих, викликати поліцію (частіше серед молоді віком 15-24 роки – 22%), а 45% не будуть втручатися, бо це приватна справа.
- 5% звернулися б на «гарячу лінію» у випадку, якщо родичку б'є чоловік. Натомість 71% спробували би зарадити ситуації самостійно (зокрема, так би вчинили серед жінок і серед людей віком 40-59 років і більше – 78%).

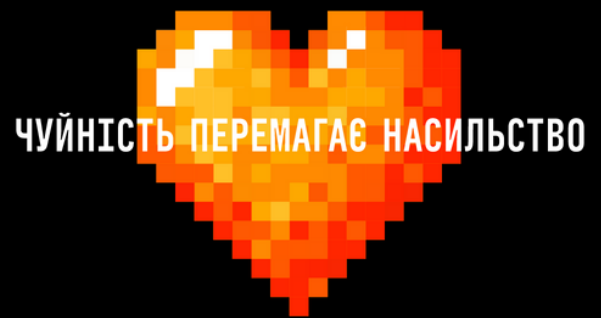
Ставлення громади

- 13% вважають, що у випадку домагань від чоловіка до жінки на вулиці перехожі обов'язково допоможуть і пересвідчать, що жінка у безпеці; а 14% вважають, що перехожі пройдуть мовчки.
- 23% вважає, що більшість сусідів у їхньому дворі відкрито заявить чоловіку, який б'є дружину, про неприпустимість такої поведінки.
- 14% зазначають, що їхні сусіди надали би підтримку знайомій жінці з їхнього двору, якби побачили її з синцями, ще 45% зауважили, що сусіди би розпитали жінку щодо потреби в допомозі.
- 17% вказали, що їхні сусіди повідомили б службам соцзахисту про ситуацію, коли у їхньому дворі одна з сусідок забирає пенсію в своєї старенької бабусі, ще 45% зауважили, що сусіди би поцікавилися в бабусі, чи їй потрібен захист від онуки.

Оцінка роботи з протидії домашньому насильству у громаді

- 2% зазначили, що мають контакти служб чи організацій, крім поліції, до яких можна звернутися по допомогу у випадку домашнього насильства. 77% не мають такої інформації (більше серед людей віком 60 років і старше – 86%).
- 29% вважають, що служби підтримки постраждалих у їхньому місті можуть надати якісну допомогу, однак 47% не підтримують таку думку.
- 58% вважають, що міська влада приділяє не достатньо уваги боротьбі з домашнім насильством.
- Серед різних напрямків роботи з протидії та запобігання домашньому насильству найбільш пріоритетними вважають притягнення кривдників до відповідальності (62%) та створення служб підтримки постраждалих (16%).
- 3% чули, що проєкт «Міста і громади, вільні від домашнього насильства» втілюється в їхній громаді, ще 22% в принципі чули про цей проєкт.
- 4% долучалися до одноденних флешмобів чи акціях із тематики запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 19% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 81% не готові долучатися до таких заходів.
- 2% долучалися до розробки ініціатив і проєктів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 13% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 86% не готові долучатися до таких заходів.
- 1% долучалися до довготривалих ініціатив і проєктів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 14% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 87% не готові долучатися до таких заходів.
-

Результати дослідження громадської думки щодо гендерно зумовленого насильства у Миколаєві

Рівень обізнаності про гендерно зумовлене насильство

- 31% розпізнають контролюючу поведінку (дещо краще жінки – 38%).
- 70% ідентифікують психологічне насильство (значно краще серед жінок – 76%).
- 47% визначають економічне насильство (значно краще серед молоді віком 15-24 роки – 61%).
- 59% розпізнають сексуальне насильство у шлюбі (більшою мірою серед жінок – 64%).

Стереотипи, пов'язані з ГЗН

- 63% ідентифікують сексуальне насильство у випадку відсутності згоди на секс у ситуації, якщо чоловік здійснив сексуальний акт із непритомною жінкою у стані алкогольного сп'яніння, з якою познайомився на вечірці (74% серед людей віком 15-24 роки; також 69% серед жінок і 56% серед чоловіків).
- 78% засуджують прояви фізичного насильства у шлюбі з боку чоловіка до дружини і апелюють до поведінки «справжнього чоловіка» (85% серед жінок і 69% серед чоловіків).
- 78% вважають прояви фізичного насильства у шлюбі неприпустимими (частіше серед молоді віком 15-24 років – 82%).
- 64% покладають провину за зґвалтування на кривдника, а не на постраждалу, якщо дізнаються про зґвалтування невідомої їм жінки (зокрема, серед жінок таку відповідь дали 69%).
- 76% вважають неприпустимим для жінки терпіти насильство в шлюбі за будь-яких обставин (серед молоді віком 15-24 роки так вважає 82%).

Готовність допомогти у випадку ГЗН

- 22% висловлюють готовність допомогти жінці в сусідньому помешканні у випадку ситуації домашнього насильства – мобілізувати сусідів, викликати поліцію (частіше про це зазначали жінки – 29%); однак 19% не будуть втручатися, бо це приватна справа (частіше так відповідала молодь віком 15-24 роки – 33%).
- 34% готові допомогти незнайомій жінці на вулиці, яку б'є чоловік – згуртувати перехожих, викликати поліцію (більше серед молоді віком 15-24 роки – 50%), однак 10% не будуть втручатися, бо це приватна справа.
- 19% готові допомогти незнайомому чоловіку на вулиці, якого б'є жінка – згуртувати перехожих, викликати поліцію (частіше серед жінок – 23%), а 31% не будуть втручатися, бо це приватна справа.
- 6% звернулися б на «гарячу лінію» у випадку, якщо родичку б'є чоловік. Натомість 66% спробували би зарадити ситуації самостійно (зокрема, так би вчинили 70% серед жінок).

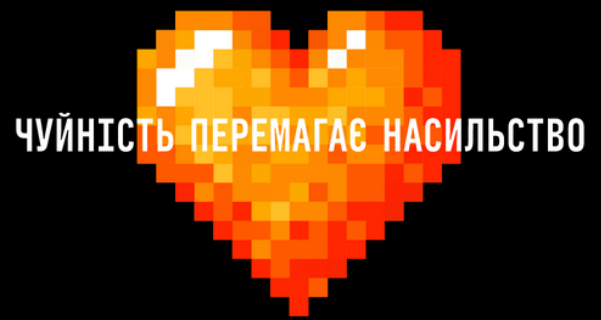
Ставлення громади

- 16% вважають, що у випадку домагань від чоловіка до жінки на вулиці перехожі обов'язково допоможуть і пересвідчать, що жінка у безпеці; а 16% вважають, що перехожі пройдуть мовчки.
- 12% вважає, що більшість сусідів у їхньому дворі відкрито заявить чоловіку, який б'є дружину, про неприпустимість такої поведінки.
- 14% зазначають, що їхні сусіди надали би підтримку знайомій жінці з їхнього двору, якщо би побачили її з синцями, ще 47% зауважили, що сусіди би розпитали жінку щодо потреби в допомозі.
- 21% вказали, що їхні сусіди повідомили б службам соцзахисту про ситуацію, коли у їхньому дворі одна з сусідок забирає пенсію в своєї старенької бабусі, ще 44% зауважили, що сусіди би поцікавилися в бабусі, чи їй потрібен захист від онуки.

Оцінка роботи з протидії домашньому насильству у громаді

- 6% зазначили, що мають контакти служб чи організацій, крім поліції, до яких можна звернутися по допомогу у випадку домашнього насильства. 80% не мають такої інформації (більше серед людей віком 60 років і старше – 87%).
- 23% вважають, що служби підтримки постраждалих у їхньому місті можуть надати якісну допомогу, однак 49% не підтримують таку думку.
- 64% вважають, що міська влада приділяє не достатньо уваги боротьбі з домашнім насильством.
- Серед різних напрямків роботи з протидії та запобігання домашньому насильству найбільш пріоритетними вважають притягнення кривдників до відповідальності (37%) та інформування про права постраждалих і наявну підтримку (21%).
- 2% чули, що проєкт «Міста і громади, вільні від домашнього насильства» втілюється в їхній громаді, ще 13% в принципі чули про цей проєкт.
- 2% долучалися до одноденних флешмобів чи акціях із тематики запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 29% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 71% не готові долучатися до таких заходів.
- 1% долучалися до розробки ініціатив і проєктів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 29% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 71% не готові долучатися до таких заходів.
- 1% долучалися до довготривалих ініціатив і проєктів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 28% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 72% не готові долучатися до таких заходів.

Результати дослідження громадської думки щодо гендерно зумовленого насильства в Одесі

Рівень обізнаності про гендерно зумовлене насильство

- 29% розпізнають контролюючу поведінку (дещо краще жінки – 38%).
- 43% ідентифікують психологічне насильство (значно краще серед жінок – 55%).
- 35% визначають економічне насильство (краще серед людей віком 40-59 років – 41%).
- 51% розпізнають сексуальне насильство у шлюбі (більшою мірою серед жінок – 71%).

Стереотипи, пов'язані з ГЗН

- 46% ідентифікують сексуальне насильство у випадку відсутності згоди на секс у ситуації, якщо чоловік здійснив сексуальний акт із непритомною жінкою у стані алкогольного сп'яніння, з якою познайомився на вечірці (57% серед жінок і 33% серед чоловіків).
- 58% засуджують прояви фізичного насильства у шлюбі з боку чоловіка до дружини і апелюють до поведінки «справжнього чоловіка» (69% серед жінок і 45% серед чоловіків).
- 68% вважають прояви фізичного насильства у шлюбі неприпустимими (частіше серед молоді віком 15-24 років – 77%).
- 46% покладають провину за зґвалтування на кривдника, а не на постраждалу, якщо дізнаються про зґвалтування невідомої їм жінки (зокрема, серед жінок таку відповідь дали 56%).
- 55% вважають неприпустимим для жінки терпіти насильство в шлюбі за будь-яких обставин (серед молоді віком 15-24 роки так вважає 71%, серед жінок – 65%).

Готовність допомогти у випадку ГЗН

- 26% висловлюють готовність допомогти жінці в сусідньому помешканні у випадку ситуації домашнього насильства – мобілізувати сусідів, викликати поліцію (частіше про це зазначали жінки – 32%); однак 22% не будуть втручатися, бо це приватна справа.
- 38% готові допомогти незнайомій жінці на вулиці, яку б'є чоловік – згуртувати перехожих, викликати поліцію (більше серед жінок – 47%, і серед молоді віком 15-24 роки – 54%), однак 15% не будуть втручатися, бо це приватна справа (більше серед людей віком 60 років і старше – 24%).
- 30% готові допомогти незнайомому чоловіку на вулиці, якого б'є жінка – згуртувати перехожих, викликати поліцію (частіше серед молоді віком 15-24 роки – 37%), а 32% не будуть втручатися, бо це приватна справа.
- 8% звернулися б на «гарячу лінію» у випадку, якщо родичку б'є чоловік. Натомість 61% спробували би зарадити ситуації самостійно (зокрема, так би вчинили серед жінок 67%, а серед людей віком 60 років і більше – 70%).

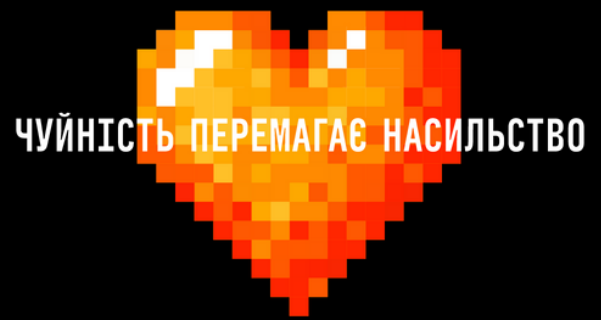
Ставлення громади

- 24% вважають, що у випадку домагань від чоловіка до жінки на вулиці перехожі обов'язково допоможуть і пересвідчать, що жінка у безпеці; однак інші 24% вважають, що перехожі пройдуть мовчки.
- 24% вважає, що більшість сусідів у їхньому дворі відкрито заявить чоловіку, який б'є дружину, про неприпустимість такої поведінки.
- 22% зазначають, що їхні сусіди надали би підтримку знайомій жінці з їхнього двору, якщо би побачили її з синцями, ще 44% зауважили, що сусіди би розпитали жінку щодо потреби в допомозі.
- 17% вказали, що їхні сусіди повідомили б службам соцзахисту про ситуацію, коли у їхньому дворі одна з сусідок забирає пенсію в своєї старенької бабусі, ще 45% зауважили, що сусіди би поцікавилися в бабусі, чи їй потрібен захист від онуки.

Оцінка роботи з протидії домашньому насильству у громаді

- 1% зазначили, що мають контакти служб чи організацій, крім поліції, до яких можна звернутися по допомогу у випадку домашнього насильства. 76% не мають такої інформації (більше серед людей віком 60 років і старше – 82%).
- 16% вважають, що служби підтримки постраждалих у їхньому місті можуть надати якісну допомогу, однак 55% не підтримують таку думку.
- 83% вважають, що міська влада приділяє не достатньо уваги боротьбі з домашнім насильством.
- Серед різних напрямків роботи з протидії та запобігання домашньому насильству найбільш пріоритетними вважають притягнення кривдників до відповідальності (36%) та створення служб підтримки постраждалих (21%).
- 1% чули, що проєкт «Міста і громади, вільні від домашнього насильства» втілюється в їхній громаді, ще 20% в принципі чули про цей проєкт.
- 2% долучалися до одноденних флешмобів чи акціях із тематики запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 20% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 80% не готові долучатися до таких заходів.
- 1% долучалися до розробки ініціатив і проєктів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 19% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 81% не готові долучатися до таких заходів.
- 17% готові долучатися до довготривалих ініціатив і проєктів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді (спробувати це). Однак 83% не готові долучатися до таких заходів.

Результати дослідження громадської думки щодо гендерно зумовленого насильства у Покровську

Рівень обізнаності про гендерно зумовлене насильство

- 36% розпізнають контролюючу поведінку (дещо краще жінки – 44%).
- 55% ідентифікують психологічне насильство (значно краще серед жінок – 62%, і серед молоді віком 15-24 роки – 72%).
- 46% визначають економічне насильство (краще серед жінок – 47%, і серед молоді віком 24-39 років – 53%).
- 54% розпізнають сексуальне насильство у шлюбі (краще серед молоді – 62%).

Стереотипи, пов'язані з ГЗН

- 54% ідентифікують сексуальне насильство у випадку відсутності згоди на секс у ситуації, якщо чоловік здійснив сексуальний акт із непритомною жінкою у стані алкогольного сп'яніння, з якою познайомився на вечірці (59% серед жінок і 47% серед чоловіків).
- 75% засуджують прояви фізичного насильства у шлюбі з боку чоловіка до дружини і апелюють до поведінки «справжнього чоловіка» (82% серед жінок і 66% серед чоловіків).
- 74% вважають прояви фізичного насильства у шлюбі неприпустимими (частіше серед молоді віком 15-24 років – 79%).
- 55% покладають провину за зґвалтування на кривдника, а не на постраждалу, якщо дізнаються про зґвалтування невідомої їм жінки (зокрема, серед жінок таку відповідь дали 59%, а серед молоді 25-39 років – 66%).
- 62% вважають неприпустимим для жінки терпіти насильство в шлюбі за будь-яких обставин (серед молоді віком 25-39 років роки так вважає 73%).

Готовність допомогти у випадку ГЗН

- 23% висловлюють готовність допомогти жінці в сусідньому помешканні у випадку ситуації домашнього насильства – мобілізувати сусідів, викликати поліцію (частіше про це зазначала люди віком 60 років і старше – 29%); однак 18% не будуть втручатися, бо це приватна справа (частіше так відповідали люди віком 40-59 років – 24%).
- 37% готові допомогти незнайомій жінці на вулиці, яку б'є чоловік – згуртувати перехожих, викликати поліцію (більше серед молоді віком 15-24 роки – 50%), однак 8% не будуть втручатися, бо це приватна справа.
- 24% готові допомогти незнайомому чоловіку на вулиці, якого б'є жінка – згуртувати перехожих, викликати поліцію (частіше серед молоді віком 25-39 років – 33%), а 33% не будуть втручатися, бо це приватна справа.
- 1% звернулися б на «гарячу лінію» у випадку, якщо родичку б'є чоловік. Натомість 66% спробували би зарадити ситуації самостійно (зокрема, так би вчинили серед жінок – 74%).

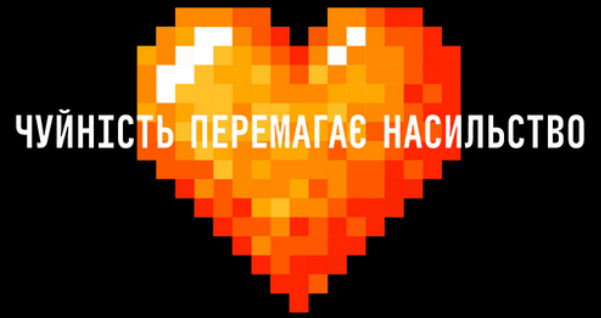
Ставлення громади

- 37% вважають, що у випадку домагань від чоловіка до жінки на вулиці перехожі обов'язково допоможуть і пересвідчать, що жінка у безпеці; а 10% вважають, що перехожі пройдуть мовчки.
- 19% вважає, що більшість сусідів у їхньому дворі відкрито заявить чоловіку, який б'є дружину, про неприпустимість такої поведінки.
- 18% зазначають, що їхні сусіди надали би підтримку знайомій жінці з їхнього двору, якби побачили її з синцями, ще 50% зауважили, що сусіди би розпитали жінку щодо потреби в допомозі.
- 25% вказали, що їхні сусіди повідомили б службам соцзахисту про ситуацію, коли у їхньому дворі одна з сусідок забирає пенсію в своєї старенької бабусі, ще 46% зауважили, що сусіди би поцікавилися в бабусі, чи їй потрібен захист від онуки.

Оцінка роботи з протидії домашньому насильству у громаді

- 2% зазначили, що мають контакти служб чи організацій, крім поліції, до яких можна звернутися по допомогу у випадку домашнього насильства. 60% не мають такої інформації (більше серед людей віком 60 років і старше – 73%).
- 42% вважають, що служби підтримки постраждалих у їхньому місті можуть надати якісну допомогу, однак 29% не підтримують таку думку.
- 54% вважають, що міська влада приділяє не достатньо уваги боротьбі з домашнім насильством.
- Серед різних напрямків роботи з протидії та запобігання домашньому насильству найбільш пріоритетними вважають притягнення кривдників до відповідальності (44%) та створення служб підтримки постраждалих (21%).
- 17% чули, що проект «Міста і громади, вільні від домашнього насильства» втілюється в їхній громаді, ще 21% в принципі чули про цей проект.
- 20% готові долучатися до одноденних флешмобів чи акціях із тематики запобігання домашньому насильству в їхній громаді (спробувати це). Однак 80% не готові долучатися до таких заходів.
- 14% готові долучатися до розробки ініціатив і проектів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді (спробувати це). Однак 85% не готові долучатися до таких заходів.
- 13% готові долучатися до довготривалих ініціатив і проектів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді (спробувати це). Однак 87% не готові долучатися до таких заходів.

Результати дослідження громадської думки щодо гендерно зумовленого насильства у Полтаві

Рівень обізнаності про гендерно зумовлене насильство

- 32% розпізнають контролюючу поведінку (дещо краще жінки – 36%, та молодь – 39%).
- 66% ідентифікують психологічне насильство (значно краще серед жінок – 74%, серед молоді віком 15-24 роки – 78%).
- 53% визначають економічне насильство (краще серед молоді віком 15-24 роки – 71%).
- 69% розпізнають сексуальне насильство у шлюбі (більшою мірою серед жінок – 77%, і також серед молоді віком 15-24 роки – 83%).

Стереотипи, пов'язані з ГЗН

- 78% ідентифікують сексуальне насильство у випадку відсутності згоди на секс у ситуації, якщо чоловік здійснив сексуальний акт із непритомною жінкою у стані алкогольного сп'яніння, з якою познайомився на вечірці (81% серед жінок і 75% серед чоловіків).
- 88% засуджують прояви фізичного насильства у шлюбі з боку чоловіка до дружини і апелюють до поведінки «справжнього чоловіка» (94% серед жінок і 81% серед чоловіків).
- 87% вважають прояви фізичного насильства у шлюбі неприпустимими (частіше серед жінок – 93%).
- 73% покладають провину за зґвалтування на кривдника, а не на постраждалу, якщо дізнаються про зґвалтування невідомої їм жінки (зокрема, серед жінок таку відповідь дали 82%).
- 81% вважають неприпустимим для жінки терпіти насильство в шлюбі за будь-яких обставин (серед жінок так вважає 87%).

Готовність допомогти у випадку ГЗН

- 53% висловлюють готовність допомогти жінці в сусідньому помешканні у випадку ситуації домашнього насильства – мобілізувати сусідів, викликати поліцію (частіше про це зазначала молодь віком 15-24 роки – 59%); однак 7% не будуть втручатися, бо це приватна справа.
- 55% готові допомогти незнайомій жінці на вулиці, яку б'є чоловік – згуртувати перехожих, викликати поліцію (більше серед жінок – 61%), 4% не будуть втручатися, бо це приватна справа.
- 25% готові допомогти незнайомому чоловіку на вулиці, якого б'є жінка – згуртувати перехожих, викликати поліцію (частіше серед молоді віком 15-24 роки – 45%), а 29% не будуть втручатися, бо це приватна справа.
- 13% звернулися б на «гарячу лінію» у випадку, якщо родичку б'є чоловік. Натомість 69% спробували би зарадити ситуації самостійно.

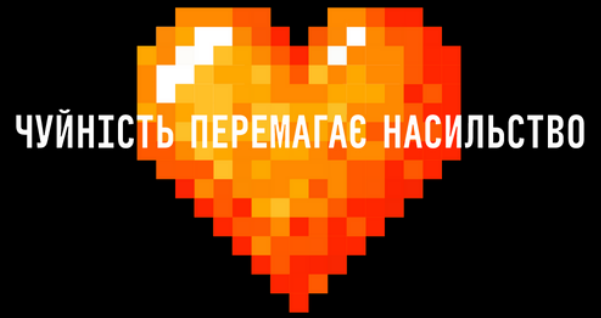
Ставлення громади

- 42% вважають, що у випадку домагань від чоловіка до жінки на вулиці перехожі обов'язково допоможуть і пересвідчать, що жінка у безпеці; а 10% вважають, що перехожі пройдуть мовчки.
- 30% вважає, що більшість сусідів у їхньому дворі відкрито заявить чоловіку, який б'є дружину, про неприпустимість такої поведінки.
- 26% зазначають, що їхні сусіди надали би підтримку знайомій жінці з їхнього двору, якби побачили її з синцями, ще 44% зауважили, що сусіди би розпитали жінку щодо потреби в допомозі.
- 25% вказали, що їхні сусіди повідомили б службам соцзахисту про ситуацію, коли у їхньому дворі одна з сусідок забирає пенсію в своєї старенької бабусі, ще 46% зауважили, що сусіди би поцікавилися в бабусі, чи їй потрібен захист від онуки.

Оцінка роботи з протидії домашньому насильству у громаді

- 7% зазначили, що мають контакти служб чи організацій, крім поліції, до яких можна звернутися по допомогу у випадку домашнього насильства. 74% не мають такої інформації (більше серед людей віком 60 років і старше – 80%).
- 21% вважають, що служби підтримки постраждалих у їхньому місті можуть надати якісну допомогу, однак 58% не підтримують таку думку.
- 69% вважають, що міська влада приділяє не достатньо уваги боротьбі з домашнім насильством.
- Серед різних напрямків роботи з протидії та запобігання домашньому насильству найбільш пріоритетними вважають притягнення кривдників до відповідальності (35%) та створення служб підтримки постраждалих (16%).
- 5% чули, що проєкт «Міста і громади, вільні від домашнього насильства» втілюється в їхній громаді, ще 11% в принципі чули про цей проєкт.
- 1% долучалися до одноденних флешмобів чи акціях із тематики запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 38% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 62% не готові долучатися до таких заходів.
- 1% долучалися до розробки ініціатив і проєктів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 26% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 73% не готові долучатися до таких заходів.
- 1% долучалися до довготривалих ініціатив і проєктів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 23% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 77% не готові долучатися до таких заходів.

Результати дослідження громадської думки щодо гендерно зумовленого насильства у Рокитному

Рівень обізнаності про гендерно зумовлене насильство

- 24% розпізнають контролюючу поведінку.
- 54% ідентифікують психологічне насильство (значно краще серед жінок – понад 59%).
- 43% визначають економічне насильство (значно краще серед тих, кому 60 років і більше – 49%).
- 52% розпізнають сексуальне насильство у шлюбі (дещо більшою мірою серед молоді 15-24 роки – 59%, і також серед жінок – 65%).

Стереотипи, пов'язані з ГЗН

- 54% ідентифікують сексуальне насильство у випадку відсутності згоди на секс у ситуації, якщо чоловік здійснив сексуальний акт із непритомною жінкою у стані алкогольного сп'яніння, з якою познайомився на вечірці (63% серед жінок і 45% серед чоловіків; і частіше серед молоді 15-24 роки – 63%).
- 56% засуджують прояви фізичного насильства у шлюбі з боку чоловіка до дружини і апелюють до поведінки «справжнього чоловіка» (65% серед жінок і 46% серед чоловіків).
- 71% вважають прояви фізичного насильства у шлюбі неприпустимими (значно частіше серед жінок – 80%).
- 51% покладають провину за зґвалтування на кривдника, а не на постраждалу, якщо дізнаються про зґвалтування невідомої їм жінки.
- 66% вважають неприпустимим для жінки терпіти насильство в шлюбі за будь-яких обставин (жінки так відповідають частіше – 74%).

Готовність допомогти у випадку ГЗН

- 20% висловлюють готовність допомогти жінці в сусідньому помешканні у випадку ситуації домашнього насильства – мобілізувати сусідів, викликати поліцію (молодь 15-24 років виявляє таку готовність частіше – 24%); однак 21% не будуть втручатися, бо це приватна справа.
- 31% готові допомогти незнайомій жінці на вулиці, яку б'є чоловік – згуртувати перехожих, викликати поліцію (більше серед молоді – 35%), однак 12% не будуть втручатися, бо це приватна справа (більше серед людей віком 60 років – 18%).
- 26% готові допомогти незнайомому чоловіку на вулиці, якого б'є жінка – згуртувати перехожих, викликати поліцію, а 27% не будуть втручатися, бо це приватна справа (більше серед молоді 15-24 років – 37%).
- Лише 8% звернулися б на «гарячу лінію» у випадку, якщо родичку б'є чоловік. Натомість 62% спробували би зарадити ситуації самостійно.

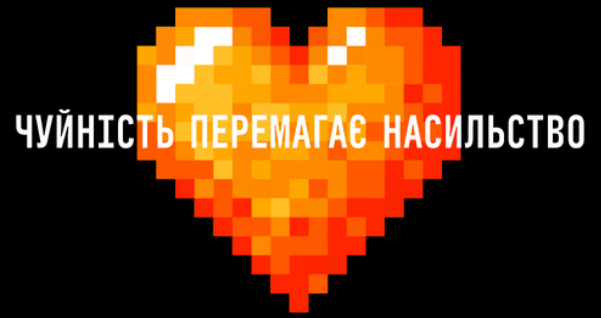
Ставлення громади

- 23% вважають, що у випадку домагань від чоловіка до жінки на вулиці перехожі обов'язково допоможуть і пересвідчать, що жінка у безпеці; однак 14% вважають, що перехожі пройдуть мовчки.
- 25% вважає, що більшість сусідів у їхньому дворі відкрито заявить чоловіку, який б'є дружину, про неприпустимість такої поведінки.
- 23% зазначають, що їхні сусіди надали би підтримку знайомій жінці з їхнього двору, якщо би побачили її з синцями (дещо більше серед молоді 15-24 років – 33%), ще 43% зауважили, що сусіди би розпитали жінку щодо потреби в допомозі.
- 22% вказали, що їхні сусіди повідомили б службам соцзахисту про ситуацію, коли у їхньому дворі одна з сусідок забирає пенсію в своїй старенькій бабусі (більше серед молоді 15-24 років – 33%), ще 45% зауважили, що сусіди би поцікавилися в бабусі, чи їй потрібен захист від онуки.

Оцінка роботи з протидії домашньому насильству у громаді

- 10% зазначили, що мають контакти служб чи організацій, крім поліції, до яких можна звернутися по допомогу у випадку домашнього насильства. 68% не мають такої інформації.
- 37% вважають, що служби підтримки постраждалих у їхньому місті можуть надати якісну допомогу, однак 56% не підтримують таку думку.
- 60% вважають, що міська влада приділяє не достатньо уваги боротьбі з домашнім насильством (більше серед людей 60 років і старше – 65%).
- Серед різних напрямків роботи з протидії та запобігання домашньому насильству найбільш пріоритетними вважають притягнення кривдників до відповідальності (28%) та створення служб підтримки постраждалих (22%).
- 4% чули, що проект «Міста і громади, вільні від домашнього насильства» втілюється в їхній громаді, ще 19% в принципі чули про цей проект.
- 4% долучалися до одноденних флешмобів чи акціях із тематики запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 44% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 54% не готові долучатися до таких заходів.
- 5% долучалися до розробки ініціатив і проектів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 45% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 53% не готові долучатися до таких заходів.
- 4% долучалися до довготривалих ініціатив і проектів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 42% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 56% не готові долучатися до таких заходів.

Результати дослідження громадської думки щодо гендерно зумовленого насильства у Сєвєродонецьку

Рівень обізнаності про гендерно зумовлене насильство

- 32% розпізнають контролюючу поведінку (дещо краще жінки – 36%).
- 59% ідентифікують психологічне насильство (значно краще серед молоді віком 15-39 років – 68%).
- 49% визначають економічне насильство (краще серед молоді віком 15-24 роки – 63%).
- 49% розпізнають сексуальне насильство у шлюбі (більшою мірою серед жінок – 59%, і також серед молоді віком 15-24 роки – 66%).

Стереотипи, пов'язані з ГЗН

- 52% ідентифікують сексуальне насильство у випадку відсутності згоди на секс у ситуації, якщо чоловік здійснив сексуальний акт із непритомною жінкою у стані алкогольного сп'яніння, з якою познайомився на вечірці (58% серед жінок і 45% серед чоловіків).
- 73% засуджують прояви фізичного насильства у шлюбі з боку чоловіка до дружини і апелюють до поведінки «справжнього чоловіка» (78% серед жінок і 68% серед чоловіків).
- 74% вважають прояви фізичного насильства у шлюбі неприпустимими (частіше серед молоді віком 15-24 років – 90%).
- 58% покладають провину за зґвалтування на кривдника, а не на постраждалу, якщо дізнаються про зґвалтування невідомої їм жінки (зокрема, серед жінок таку відповідь дали 72%).
- 60% вважають неприпустимим для жінки терпіти насильство в шлюбі за будь-яких обставин (серед молоді віком 15-24 роки так вважає 77%).

Готовність допомогти у випадку ГЗН

- 26% висловлюють готовність допомогти жінці в сусідньому помешканні у випадку ситуації домашнього насильства – мобілізувати сусідів, викликати поліцію (частіше про це зазначала молодь віком 15-24 роки – 33%); однак 16% не будуть втручатися, бо це приватна справа (частіше так відповідали люди віком 60 років і старше – 22%).
- 44% готові допомогти незнайомій жінці на вулиці, яку б'є чоловік – згуртувати перехожих, викликати поліцію (більше серед жінок – 57%), однак 7% не будуть втручатися, бо це приватна справа.
- 19% готові допомогти незнайомому чоловіку на вулиці, якого б'є жінка – згуртувати перехожих, викликати поліцію (дещо частіше серед жінок – 23%), а 33% не будуть втручатися, бо це приватна справа.
- 8% звернулися б на «гарячу лінію» у випадку, якщо родичку б'є чоловік. Натомість 64% спробували би зарадити ситуації самостійно (зокрема, так би вчинили серед молоді віком 25-39 років – 69%).

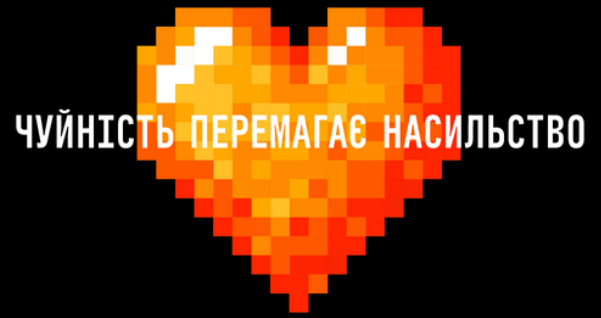
Ставлення громади

- 15% вважають, що у випадку домагань від чоловіка до жінки на вулиці перехожі обов'язково допоможуть і пересвідчать, що жінка у безпеці; а 22% вважають, що перехожі пройдуть мовчки.
- 20% вважає, що більшість сусідів у їхньому дворі відкрито заявить чоловіку, який б'є дружину, про неприпустимість такої поведінки.
- 12% зазначають, що їхні сусіди надали би підтримку знайомій жінці з їхнього двору, якщо би побачили її з синцями, ще 39% зауважили, що сусіди би розпитали жінку щодо потреби в допомозі.
- 17% вказали, що їхні сусіди повідомили б службам соцзахисту про ситуацію, коли у їхньому дворі одна з сусідок забирає пенсію в своєї старенької бабусі, ще 44% зауважили, що сусіди би поцікавилися в бабусі, чи їй потрібен захист від онуки.

Оцінка роботи з протидії домашньому насильству у громаді

- 6% зазначили, що мають контакти служб чи організацій, крім поліції, до яких можна звернутися по допомогу у випадку домашнього насильства. 61% не мають такої інформації (більше серед людей віком 60 років і старше – 76%).
- 39% вважають, що служби підтримки постраждалих у їхньому місті можуть надати якісну допомогу, однак 44% не підтримують таку думку.
- 50% вважають, що міська влада приділяє не достатньо уваги боротьбі з домашнім насильством.
- Серед різних напрямків роботи з протидії та запобігання домашньому насильству найбільш пріоритетними вважають притягнення кривдників до відповідальності (49%) та просвітницька робота і формування культури неприйняття насильства у громаді (17%).
- 2% чули, що проєкт «Міста і громади, вільні від домашнього насильства» втілюється в їхній громаді, ще 15% в принципі чули про цей проєкт.
- 2% долучалися до одноденних флешмобів чи акціях із тематики запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 22% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 78% не готові долучатися до таких заходів.
- 2% долучалися до розробки ініціатив і проєктів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 19% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 80% не готові долучатися до таких заходів.
- 1% долучалися до довготривалих ініціатив і проєктів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 19% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 82% не готові долучатися до таких заходів.

Результати дослідження громадської думки щодо гендерно зумовленого насильства в Старокостянтинові

Рівень обізнаності про гендерно зумовлене насильство

- 36% розпізнають контролюючу поведінку (краще серед людей віком 40-59 років - 47%)
- 55% ідентифікують психологічне насильство (значно краще серед тих, кому 15-39 років - понад 60%)
- 58% визначають економічне насильство (краще серед тих, кому 25-39 років - 69%)
- 48% розпізнають сексуальне насильство у шлюбі (дещо більшою мірою серед молоді 15-24 роки - 53%, і також серед жінок - 58%)

Стереотипи, пов'язані з ГЗН

- 51% ідентифікують сексуальне насильство у випадку відсутності згоди на секс у ситуації, якщо чоловік здійснив сексуальний акт із непритомною жінкою у стані алкогольного сп'яніння, з якою познайомився на вечірці (53% серед жінок і 48% серед чоловіків; і частіше серед молоді 15-39 роки - 57%).
- 69% засуджують прояви фізичного насильства у шлюбі з боку чоловіка до дружини і апелюють до поведінки «справжнього чоловіка» (81% серед жінок і 56% серед чоловіків).
- 79% вважають прояви фізичного насильства у шлюбі неприпустимими (значно частіше серед молоді 15-24 роки - 87%, і значно частіше серед жінок - 90%).
- 68% покладають провину за зґвалтування на кривдника, а не на постраждалу, якщо дізнаються про зґвалтування невідомої їм жінки (більшою мірою серед жінок - 78%).
- 57% вважають неприпустимим для жінки терпіти насильство в шлюбі за будь-яких обставин (молодь 15-24 років так відповідає частіше - 72%, як і жінки - 72%).

Готовність допомогти у випадку ГЗН

- 30% висловлюють готовність допомогти жінці в сусідньому помешканні у випадку ситуації домашнього насильства - мобілізувати сусідів, викликати поліцію (молодь 15-24 років виявляє таку готовність частіше - 37%); однак 21% не будуть втручатися, бо це приватна справа.
- 44% готові допомогти незнайомій жінці на вулиці, яку б'є чоловік - згуртувати перехожих, викликати поліцію (більше серед жінок - 54%), однак 12% не будуть втручатися, бо це приватна справа (більше серед людей віком 60 років - 29%).
- 31% готові допомогти незнайомому чоловіку на вулиці, якого б'є жінка - згуртувати перехожих, викликати поліцію, а 20% не будуть втручатися, бо це приватна справа.
- Лише 3% звернулися б на «гарячу лінію» у випадку, якщо родичку б'є чоловік. Натомість 84% спробували би зарадити ситуації самостійно.

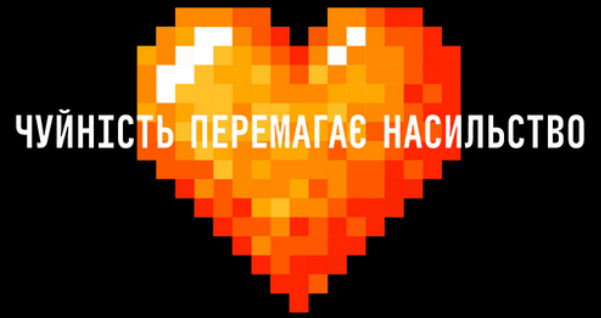
Ставлення громади

- 30% вважають, що у випадку домагань від чоловіка до жінки на вулиці перехожі обов'язково допоможуть і пересвідчать, що жінка у безпеці; однак 9% вважають, що перехожі пройдуть мовчки (частіше таку відповідь вибирають молоді 15-24 років – 38%).
- 19% вважає, що більшість сусідів у їхньому дворі відкрито заявить чоловіку, який б'є дружину, про неприпустимість такої поведінки (більше серед молоді 15-24 років – 25%).
- 7% зазначають, що їхні сусіди надали би підтримку знайомій жінці з їхнього двору, якби побачили її з синцями (дещо більше серед молоді 25-39 років – 12%), ще 52% зауважили, що сусіди би розпитали жінку щодо потреби в допомозі.
- 12% вказали, що їхні сусіди повідомили б службам соцзахисту про ситуацію, коли у їхньому дворі одна з сусідок забирає пенсію в своєї старенької бабусі (більше серед молоді 15-24 років – 22%), ще 39% зауважили, що сусіди би поцікавилися в бабусі, чи їй потрібен захист від онуки.

Оцінка роботи з протидії домашньому насильству у громаді

- 16% зазначили, що мають контакти служб чи організацій, крім поліції, до яких можна звернутися по допомогу у випадку домашнього насильства (більше серед молоді віком 15-24 років – 22%). 64% не мають такої інформації.
- 37% вважають, що служби підтримки постраждалих у їхньому місті можуть надати якісну допомогу (більше серед молоді 15-24 роки – 51%), однак 36% не підтримують таку думку.
- 40% вважають, що міська влада приділяє не достатньо уваги боротьбі з домашнім насильством (більше серед людей 40-59 років – 48%), а 27% було важко відповісти на це питання (більше серед людей віком 60 років і старше – 54%).
- Серед різних напрямків роботи з протидії та запобігання домашньому насильству найбільш пріоритетним вважають притягнення кривдників до відповідальності (61%).
- 10% чули, що проект «Міста і громади, вільні від домашнього насильства» втілюється в їхній громаді, ще 14% в принципі чули про цей проект.
- 5% долучалися до одноденних флешмобів чи акціях із тематики запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 30% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 68% не готові долучатися до таких заходів.
- 4% долучалися до розробки ініціатив і проектів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 24% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 74% не готові долучатися до таких заходів.
- 5% долучалися до довготривалих ініціатив і проектів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 20% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 78% не готові долучатися до таких заходів.

Результати дослідження громадської думки щодо гендерно зумовленого насильства у Тернополі

Рівень обізнаності про гендерно зумовлене насильство

- 35% розпізнають контролюючу поведінку (краще серед жінок – 40%)
- 57% ідентифікують психологічне насильство (значно краще серед тих, кому 15-39 років – понад 65%)
- 47% визначають економічне насильство (краще серед тих, кому 15-24 років – 61%)
- 62% розпізнають сексуальне насильство у шлюбі (більшою мірою серед молоді 15-24 роки – 78%, і також серед жінок – 66%)

Стереотипи, пов'язані з ГЗН

- 58% ідентифікують сексуальне насильство у випадку відсутності згоди на секс у ситуації, якщо чоловік здійснив сексуальний акт із непритомною жінкою у стані алкогольного сп'яніння, з якою познайомився на вечірці (64% серед жінок і 50% серед чоловіків; значно частіше серед молоді 15-24 роки – 68%)
- 64% засуджують прояви фізичного насильства у шлюбі з боку чоловіка до дружини і апелюють до поведінки «справжнього чоловіка» (68% серед жінок і 58% серед чоловіків; значно частіше серед молоді 15-24 роки – 78%)
- 69% вважають прояви фізичного насильства у шлюбі неприпустимими (значно частіше серед молоді 15-24 роки – 79%)
- 49% покладають провину за зґвалтування на кривдника, а не на постраждалу, якщо дізнаються про зґвалтування невідомої їм жінки (більшою мірою серед молоді 15-39 років – 63%)
- 59% вважають неприпустимим для жінки терпіти насильство в шлюбі за будь-яких обставин (молодь 15-24 років так відповідає частіше – 78%)

Готовність допомогти у випадку ГЗН

- 26% висловлюють готовність допомогти жінці в сусідньому помешканні у випадку ситуації домашнього насильства – мобілізувати сусідів, викликати поліцію (молодь 15-24 років виявляє таку готовність частіше – 55%); однак 34% не будуть втручатися, бо це приватна справа.
- 35% готові допомогти незнайомій жінці на вулиці, яку б'є чоловік – згуртувати перехожих, викликати поліцію, однак 20% не будуть втручатися, бо це приватна справа.
- 19% готові допомогти незнайомому чоловіку на вулиці, якого б'є жінка – згуртувати перехожих, викликати поліцію, а 42% не будуть втручатися, бо це приватна справа.
- Лише 10% звернулися б на «гарячу лінію» у випадку, якщо родичку б'є чоловік. Натомість 60% спробували би зарадити ситуації самостійно.

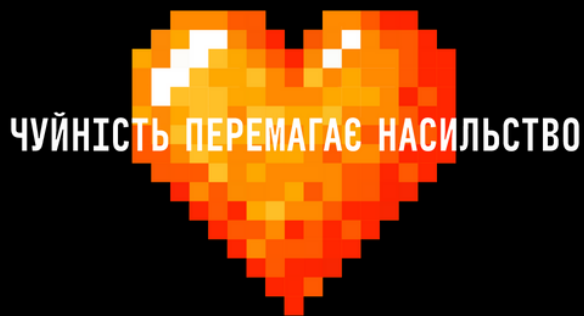
Ставлення громади

- 18% вважають, що у випадку домагань від чоловіка до жінки на вулиці перехожі обов'язково допоможуть і пересвідчать, що жінка у безпеці; однак 25% вважають, що перехожі пройдуть мовчки (частіше таку відповідь вибирають люди 60 років і старше – 37%).
- 22% вважає, що більшість сусідів у їхньому дворі відкрито заявить чоловіку, який б'є дружину, про неприпустимість такої поведінки.
- 17% зазначають, що їхні сусіди надали би підтримку знайомій жінці з їхнього двору, якщо би побачили її з синцями (дещо більше серед молоді 25-39 років – 22%), ще 35% зауважили, що сусіди би розпитали жінку щодо потреби в допомозі.
- 13% вказали, що їхні сусіди повідомили б службам соцзахисту про ситуацію, коли у їхньому дворі одна з сусідок забирає пенсію в своєї старенької бабусі, ще 34% зауважили, що сусіди би поцікавилися в бабусі, чи їй потрібен захист від онуки.

Оцінка роботи з протидії домашньому насильству у громаді

- 5% зазначили, що мають контакти служб чи організацій, крім поліції, до яких можна звернутися по допомогу у випадку домашнього насильства (більше серед молоді віком 25-39 років – 14%). 69% не мають такої інформації.
- 37% вважають, що служби підтримки постраждалих у їхньому місті можуть надати якісну допомогу (більше серед молоді 15-24 роки – 53%), однак 37% не підтримують таку думку.
- 50% вважають, що міська влада приділяє не достатньо уваги боротьбі з домашнім насильством (більше серед людей 40-59 років – 57%), а 31% було важко відповісти на це питання (більше серед людей віком 60 років і старше – 47%).
- Серед різних напрямків роботи з протидії та запобігання домашньому насильству найбільш пріоритетними у Тернополі вважають притягнення кривдників до відповідальності (28%) та створення служб підтримки постраждалих (20%).
- 4% чули, що проєкт «Міста і громади, вільні від домашнього насильства» втілюється в їхній громаді, ще 13% в принципі чули про цей проєкт.
- 5% долучалися до одноденних флешмобів чи акціях із тематики запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 29% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 70% не готові долучатися до таких заходів.
- 4% долучалися до розробки ініціатив і проєктів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 26% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 74% не готові долучатися до таких заходів.
- 3% долучалися до довготривалих ініціатив і проєктів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 23% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 77% не готові долучатися до таких заходів.

Результати дослідження громадської думки щодо гендерно зумовленого насильства в Ужгороді

Рівень обізнаності про гендерно зумовлене насильство

- 37% розпізнають надмірний контроль (краще серед молоді 25-39 років - 43%)
- 50% ідентифікують психологічне насильство (краще серед 15-39 років - понад 60%)
- 45% визначають економічне насильство (значно краще серед тих, кому 15-24 років - майже 60%; немає різниці в оцінках жінок і чоловіків)
- 51% розпізнають сексуальне насильство у шлюбі (більшою мірою серед жінок - 56% і серед молоді 15-24 роки - 61%)

Стереотипи, пов'язані з ГЗН

- 50% ідентифікують сексуальне насильство у випадку відсутності згоди на секс у ситуації, якщо чоловік здійснив сексуальний акт із непритомною жінкою у стані алкогольного сп'яніння, з якою познайомився на вечірці (57% серед жінок і 41% серед чоловіків; значно частіше серед молоді 15-24 роки - 64%)
- 49% засуджують прояви фізичного насильства у шлюбі з боку чоловіка до дружини і апелюють до поведінки «справжнього чоловіка» (57% серед жінок і 40% серед чоловіків; значно частіше серед молоді 15-24 роки - 63%)
- 66% вважають прояви фізичного насильства у шлюбі неприпустимими (значно частіше серед молоді 15-24 роки - 82%)
- 44% покладають провину за зґвалтування на кривдника, а не на постраждалу, якщо дізнаються про зґвалтування невідомої їм жінки (більшою мірою серед молоді 15-39 років - 52%)
- 53% вважають неприпустимим для жінки терпіти насильство в шлюбі за будь-яких обставин (молодь 15-24 років так відповідає частіше - 65%)

Готовність допомогти у випадку ГЗН

- 32% висловлюють готовність допомогти жінці в сусідньому помешканні у випадку ситуації домашнього насильства - мобілізувати сусідів, викликати поліцію (молодь 15-24 років виявляє таку готовність частіше - 40%); однак 22% не будуть втручатися, бо це приватна справа
- 35% готові допомогти незнайомій жінці на вулиці, яку б'є чоловік - згуртувати перехожих, викликати поліцію, однак 18% не будуть втручатися, бо це приватна справа
- 29% готові допомогти незнайомому чоловіку на вулиці, якого б'є жінка - згуртувати перехожих, викликати поліцію, а 32% не будуть втручатися, бо це приватна справа
- Лише 16% звернулися б на «гарячу лінію» у випадку, якщо родичку б'є чоловік. Натомість 43% спробували би зарадити ситуації самостійно (50% і більше серед молоді 15-39 років вибрали цю відповідь).

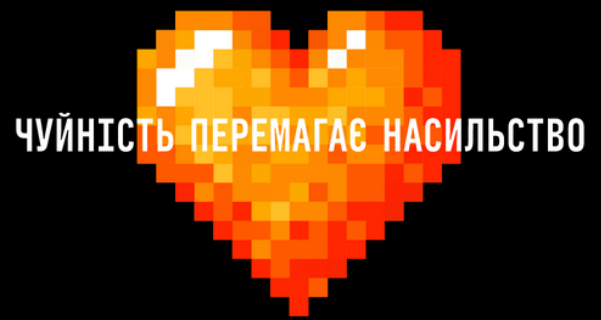
Ставлення громади

- 23% вважають, що у випадку домагань від чоловіка до жінки на вулиці перехожі обов'язково допоможуть і пересвідчать, що жінка у безпеці; однак 27% вважають, що перехожі пройдуть мовчки (частіше таку відповідь вибирає молодь 25-39 років)
- 31% вважає, що більшість сусідів у їхньому дворі відкрито заявить чоловіку, який б'є дружину, про неприпустимість такої поведінки (дещо частіше таку відповідь давали люди віком 60 років і старше)
- 26% зазначають, що їхні сусіди надали би підтримку знайомій жінці з їхнього двору, якби побачили її з синцями (більше серед молоді 25-39 років – 32%), ще 30% зауважили, що сусіди би розпитали жінку щодо потреби в допомозі.
- 25% вказали, що їхні сусіди повідомили б службам соцзахисту про ситуацію, коли у їхньому дворі одна з сусідок забирає пенсію в своєї старенької бабусі (більше серед людей віком 40-59 років – 32%), ще 31% зауважили, що сусіди би поцікавилися в бабусі, чи їй потрібен захист від онуки.

Оцінка роботи з протидії домашньому насильству у громаді

- 13% зазначили, що мають контакти служб чи організацій, крім поліції, до яких можна звернутися по допомогу у випадку домашнього насильства (більше серед молоді віком 25-39 років – 21%). 54% не мають такої інформації (значно більше серед людей віком 60 років і старше – 61%)
- 39% вважають, що служби підтримки постраждалих у їхньому місті можуть надати якісну допомогу (більше серед молоді 15-24 роки – 46%), однак 52% не підтримують таку думку (значно більше серед людей віком 60 років і старше – 65%)
- 67% вважають, що міська влада приділяє не достатньо уваги боротьбі з домашнім насильством (значно більше серед людей 40 років і старше – 74%)
- Серед різних напрямків роботи з протидії та запобігання домашньому насильству найбільш пріоритетними в Ужгороді вважають притягнення кривдників до відповідальності (30%) та створення служб підтримки постраждалих (23%).
- 10% чули, що проект «Міста і громади, вільні від домашнього насильства» втілюється в їхній громаді, ще 23% в принципі чули про цей проект.
- 14% долучалися до одноденних флешмобів чи акціях із тематики запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 34% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 62% не готові долучатися до таких заходів.
- 14% долучалися до розробки ініціатив і проектів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 36% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 60% не готові долучатися до таких заходів.
- 12% долучалися до довготривалих ініціатив і проектів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 34% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 62% не готові долучатися до таких заходів.

Результати дослідження громадської думки щодо гендерно зумовленого насильства у Харкові

Рівень обізнаності про гендерно зумовлене насильство

- 40% розпізнають контролюючу поведінку (дещо краще жінки – 45%, а також молодь віком 15-24 роки – 48%).
- 63% ідентифікують психологічне насильство (значно краще серед жінок – 70%).
- 38% правильно визначають прояви економічного насильства.
- 61% розпізнають сексуальне насильство у шлюбі (більшою мірою серед жінок – 70%, і також серед молоді віком 15-24 роки – 66%).

Стереотипи, пов'язані з ГЗН

- 45% ідентифікують сексуальне насильство у випадку відсутності згоди на секс у ситуації, якщо чоловік здійснив сексуальний акт із непритомною жінкою у стані алкогольного сп'яніння, з якою познайомився на вечірці (46% серед жінок і 43% серед чоловіків).
- 70% засуджують прояви фізичного насильства у шлюбі з боку чоловіка до дружини і апелюють до поведінки «справжнього чоловіка» (76% серед жінок і 62% серед чоловіків).
- 65% вважають прояви фізичного насильства у шлюбі неприпустимими (частіше серед людей віком 60 років і старше – 74%, і також серед жінок – 70%).
- 50% покладають провину за зґвалтування на кривдника, а не на постраждалу, якщо дізнаються про зґвалтування невідомої їм жінки (зокрема, серед жінок таку відповідь дали 54%, а серед молоді віком 15-24 роки – 66%).
- 57% вважають неприпустимим для жінки терпіти насильство в шлюбі за будь-яких обставин (серед жінок так вважає 65%).

Готовність допомогти у випадку ГЗН

- 34% висловлюють готовність допомогти жінці в сусідньому помешканні у випадку ситуації домашнього насильства – мобілізувати сусідів, викликати поліцію (частіше про це зазначала молодь віком 15-24 роки – 39%); однак 19% не будуть втручатися, бо це приватна справа (частіше так відповідала молодь віком 15-24 роки – 24%).
- 43% готові допомогти незнайомій жінці на вулиці, яку б'є чоловік – згуртувати перехожих, викликати поліцію (більше серед жінок – 49%), однак 11% не будуть втручатися, бо це приватна справа.
- 26% готові допомогти незнайомому чоловіку на вулиці, якого б'є жінка – згуртувати перехожих, викликати поліцію (частіше серед молоді віком 15-24 роки – 32%), але 31% не будуть втручатися, бо це приватна справа.
- 6% звернулися б на «гарячу лінію» у випадку, якщо родичку б'є чоловік. Натомість 52% спробували би зарадити ситуації самостійно.

Ставлення громади

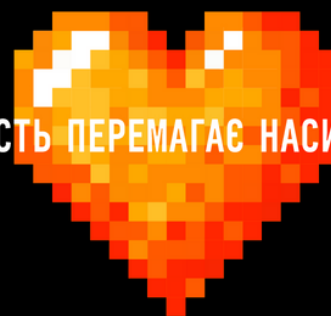
- **Обов'язково допоможуть і пересвідчатся, що жінка у безпеці; а 13% вважають, що перехожі пройдуть мовчки.**
- **27% вважає, що більшість сусідів у їхньому дворі відкрито заявить чоловіку, який б'є дружину, про неприпустимість такої поведінки.**
- **25% зазначають, що їхні сусіди надали би підтримку знайомій жінці з їхнього двору, якби побачили її з синцями, ще 43% зауважили, що сусіди би розпитали жінку щодо потреби в допомозі.**
- **23% вказали, що їхні сусіди повідомили б службам соцзахисту про ситуацію, коли у їхньому дворі одна з сусідок забирає пенсію в своєї старенької бабусі, ще 42% зауважили, що сусіди би поцікавилися в бабусі, чи їй потрібен захист від онуки.**

Оцінка роботи з протидії домашньому насильству у громаді

- **9% зазначили, що мають контакти служб чи організацій, крім поліції, до яких можна звернутися по допомогу у випадку домашнього насильства. 62% не мають такої інформації (більше серед людей віком 60 років і старше – 78%).**
- **29% вважають, що служби підтримки постраждалих у їхньому місті можуть надати якісну допомогу, однак 51% не підтримують таку думку.**
- **56% вважають, що міська влада приділяє не достатньо уваги боротьбі з домашнім насильством.**
- **Серед різних напрямків роботи з протидії та запобігання домашньому насильству найбільш пріоритетними вважають притягнення кривдників до відповідальності (50%) та створення служб підтримки постраждалих (18%).**
- **8% чули, що проєкт «Міста і громади, вільні від домашнього насильства» втілюється в їхній громаді, ще 28% в принципі чули про цей проєкт.**
- **1% долучалися до одноденних флешмобів чи акціях із тематики запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 30% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 70% не готові долучатися до таких заходів.**
- **1% долучалися до розробки ініціатив і проєктів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 25% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 75% не готові долучатися до таких заходів.**
- **21% готові долучатися до довготривалих ініціатив і проєктів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді (спробувати це). Однак 79% не готові долучатися до таких заходів.**

Результати дослідження громадської думки щодо гендерно зумовленого насильства у Херсоні

ЧУЙНІСТЬ ПЕРЕМАГАЄ НАСИЛЬСТВО

Рівень обізнаності про гендерно зумовлене насильство

- 44% розпізнають контролюючу поведінку (дещо краще жінки – 54%).
- 71% ідентифікують психологічне насильство (значно краще серед жінок – 81%).
- 70% визначають економічне насильство (краще серед жінок – 55%).
- 67% розпізнають сексуальне насильство у шлюбі (більшою мірою серед жінок – 79%).

Стереотипи, пов'язані з ГЗН

- 56% ідентифікують сексуальне насильство у випадку відсутності згоди на секс у ситуації, якщо чоловік здійснив сексуальний акт із непритомною жінкою у стані алкогольного сп'яніння, з якою познайомився на вечірці (63% серед жінок і 47% серед чоловіків).
- 82% засуджують прояви фізичного насильства у шлюбі з боку чоловіка до дружини і апелюють до поведінки «справжнього чоловіка» (86% серед жінок і 76% серед чоловіків).
- 84% вважають прояви фізичного насильства у шлюбі неприпустимими (дещо частіше серед жінок – 87%).
- 67% покладають провину за зґвалтування на кривдника, а не на постраждалу, якщо дізнаються про зґвалтування невідомої їм жінки (зокрема, серед жінок таку відповідь дали 74%, а серед людей віком 25-39 років – 78%).
- 87% вважають неприпустимим для жінки терпіти насильство в шлюбі за будь-яких обставин (серед жінок так вважає 90%).

Готовність допомогти у випадку ГЗН

- 30% висловлюють готовність допомогти жінці в сусідньому помешканні у випадку ситуації домашнього насильства – мобілізувати сусідів, викликати поліцію (частіше про це зазначали жінки – 37%); однак 14% не будуть втручатися, бо це приватна справа (частіше так відповідала молодь віком 15-24 роки – 25%).
- 40% готові допомогти незнайомій жінці на вулиці, яку б'є чоловік – згуртувати перехожих, викликати поліцію (більше серед жінок – 50%), однак 8% не будуть втручатися, бо це приватна справа.
- 16% готові допомогти незнайомому чоловіку на вулиці, якого б'є жінка – згуртувати перехожих, викликати поліцію (частіше серед молоді віком 15-24 роки – 29%), а 42% не будуть втручатися, бо це приватна справа.
- 10% звернулися б на «гарячу лінію» у випадку, якщо родичку б'є чоловік. Натомість 65% спробували би зарадити ситуації самостійно (зокрема, так би вчинили 69% серед людей віком 40-59 років).

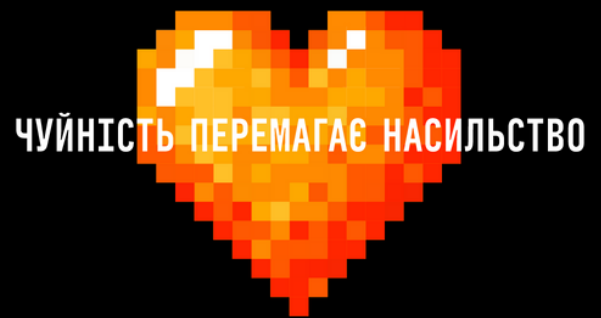
Ставлення громади

- 14% вважають, що у випадку домагань від чоловіка до жінки на вулиці перехожі обов'язково допоможуть і пересвідчать, що жінка у безпеці; а 21% вважають, що перехожі пройдуть мовчки.
- 27% вважає, що більшість сусідів у їхньому дворі відкрито заявить чоловіку, який б'є дружину, про неприпустимість такої поведінки.
- 11% зазначають, що їхні сусіди надали би підтримку знайомій жінці з їхнього двору, якщо би побачили її з синцями, ще 44% зауважили, що сусіди би розпитали жінку щодо потреби в допомозі.
- 20% вказали, що їхні сусіди повідомили б службам соцзахисту про ситуацію, коли у їхньому дворі одна з сусідок забирає пенсію в своєї старенької бабусі, ще 36% зауважили, що сусіди би поцікавилися в бабусі, чи їй потрібен захист від онуки.

Оцінка роботи з протидії домашньому насильству у громаді

- 3% зазначили, що мають контакти служб чи організацій, крім поліції, до яких можна звернутися по допомогу у випадку домашнього насильства (більше серед молоді 15-24 років – 8%). 75% не мають такої інформації (більше серед людей віком 60 років і старше – 86%).
- 22% вважають, що служби підтримки постраждалих у їхньому місті можуть надати якісну допомогу, однак 43% не підтримують таку думку.
- 67% вважають, що міська влада приділяє не достатньо уваги боротьбі з домашнім насильством.
- Серед різних напрямків роботи з протидії та запобігання домашньому насильству найбільш пріоритетними вважають притягнення кривдників до відповідальності (32%) та інформування про права постраждалих і наявну підтримку (26%).
- 1% чули, що проєкт «Міста і громади, вільні від домашнього насильства» втілюється в їхній громаді, ще 25% в принципі чули про цей проєкт.
- 15% готові долучатися до одноденних флешмобів чи акціях із тематики запобігання домашньому насильству в їхній громаді (спробувати це). Однак 85% не готові долучатися до таких заходів.
- 1% долучалися до розробки ініціатив і проєктів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 13% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 87% не готові долучатися до таких заходів.
- 10% готові долучатися до довготривалих ініціатив і проєктів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді (спробувати це). Однак 90% не готові долучатися до таких заходів.

Результати дослідження громадської думки щодо гендерно зумовленого насильства у Хорошеві

Рівень обізнаності про гендерно зумовлене насильство

- 22% розпізнають контролюючу поведінку (дещо краще жінки – 28%).
- 45% ідентифікують психологічне насильство (значно краще серед людей віком 40-59 років і серед жінок – по 50%).
- 30% визначають економічне насильство (значно краще серед молоді 15-24 роки – 37%).
- 53% розпізнають сексуальне насильство у шлюбі (більшою мірою серед молоді 25-39 років – 63%).

Стереотипи, пов'язані з ГЗН

- 50% ідентифікують сексуальне насильство у випадку відсутності згоди на секс у ситуації, якщо чоловік здійснив сексуальний акт із непритомною жінкою у стані алкогольного сп'яніння, з якою познайомився на вечірці (48% серед жінок і 52% серед чоловіків).
- 56% засуджують прояви фізичного насильства у шлюбі з боку чоловіка до дружини і апелюють до поведінки «справжнього чоловіка» (58% серед жінок і 53% серед чоловіків; значно частіше серед молоді – 73%).
- 68% вважають прояви фізичного насильства у шлюбі неприпустимими (частіше серед жінок – 74%).
- 38% покладають провину за зґвалтування на кривдника, а не на постраждалу, якщо дізнаються про зґвалтування невідомої їм жінки (зокрема, серед молоді віком 25-39 років таку відповідь дали 45%).
- 51% вважають неприпустимим для жінки терпіти насильство в шлюбі за будь-яких обставин (молодь віком 15-24 роки так відповідає частіше – 66%).

Готовність допомогти у випадку ГЗН

- 26% висловлюють готовність допомогти жінці в сусідньому помешканні у випадку ситуації домашнього насильства – мобілізувати сусідів, викликати поліцію; однак 24% не будуть втручатися, бо це приватна справа (значно частіше так відповідали люди віком 60 років і старше – 38%).
- 35% готові допомогти незнайомій жінці на вулиці, яку б'є чоловік – згуртувати перехожих, викликати поліцію (більше серед молоді віком 15-24 років – 43%), однак 15% не будуть втручатися, бо це приватна справа (більше серед людей 60 років старше – 28%).
- 26% готові допомогти незнайомому чоловіку на вулиці, якого б'є жінка – згуртувати перехожих, викликати поліцію, а 26% не будуть втручатися, бо це приватна справа.
- Лише 16% звернулися б на «гарячу лінію» у випадку, якщо родичку б'є чоловік. Натомість 52% спробували би зарадити ситуації самостійно.

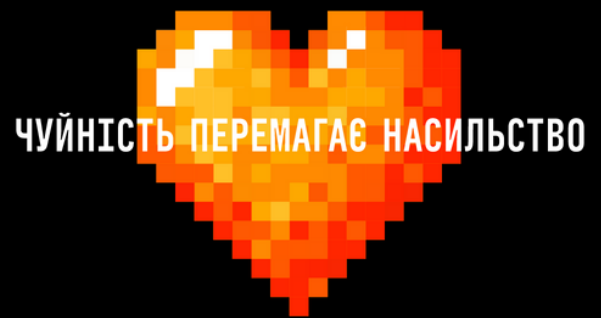
Ставлення громади

- 25% вважають, що у випадку домагань від чоловіка до жінки на вулиці перехожі обов'язково допоможуть і пересвідчать, що жінка у безпеці; лише 20% вважають, що перехожі пройдуть мовчки.
- 31% вважає, що більшість сусідів у їхньому дворі відкрито заявить чоловіку, який б'є дружину, про неприпустимість такої поведінки (частіше серед молоді віком 15-24 роки – 40%).
- 21% зазначають, що їхні сусіди надали би підтримку знайомій жінці з їхнього двору, якби побачили її з синцями, ще 36% зауважили, що сусіди би розпитали жінку щодо потреби в допомозі.
- 21% вказали, що їхні сусіди повідомили б службам соцзахисту про ситуацію, коли у їхньому дворі одна з сусідок забирає пенсію в своєї старенької бабусі, ще 37% зауважили, що сусіди би поцікавилися в бабусі, чи їй потрібен захист від онуки.

Оцінка роботи з протидії домашньому насильству у громаді

- 25% зазначили, що мають контакти служб чи організацій, крім поліції, до яких можна звернутися по допомогу у випадку домашнього насильства. 47% не мають такої інформації (більше серед людей віком 60 років і старше – 58%).
- 42% вважають, що служби підтримки постраждалих у їхньому місті можуть надати якісну допомогу, однак 48% не підтримують таку думку.
- 53% вважають, що міська влада приділяє не достатньо уваги боротьбі з домашнім насильством.
- Серед різних напрямків роботи з протидії та запобігання домашньому насильству найбільш пріоритетними вважають притягнення кривдників до відповідальності (37%) та створення служб підтримки постраждалих (21%).
- 10% чули, що проєкт «Міста і громади, вільні від домашнього насильства» втілюється в їхній громаді (значно частіше серед молоді 25-39 років – 16%), ще 34% в принципі чули про цей проєкт.
- 6% долучалися до одноденних флешмобів чи акціях із тематики запобігання домашньому насильству в їхній громаді, а 48% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 51% не готові долучатися до таких заходів.
- 8% долучалися до розробки ініціатив і проєктів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді, і 47% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 52% не готові долучатися до таких заходів.
- 8% долучалися до довготривалих ініціатив і проєктів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 47% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 51% не готові долучатися до таких заходів.

Результати дослідження громадської думки щодо гендерно зумовленого насильства у Хотині

Рівень обізнаності про гендерно зумовлене насильство

- 19% розпізнають контролюючу поведінку (дещо краще жінки – 24%).
- 34% ідентифікують психологічне насильство (значно краще серед молоді віком 25-39 років – понад 49%).
- 34% визначають економічне насильство (значно краще серед молоді 15-24 роки – 41%).
- 55% розпізнають сексуальне насильство у шлюбі (більшою мірою серед молоді 15-24 роки – 70%, і також серед жінок – 65%).

Стереотипи, пов'язані з ГЗН

- 71% ідентифікують сексуальне насильство у випадку відсутності згоди на секс у ситуації, якщо чоловік здійснив сексуальний акт із непритомною жінкою у стані алкогольного сп'яніння, з якою познайомився на вечірці (82% серед жінок і 58% серед чоловіків).
- 63% засуджують прояви фізичного насильства у шлюбі з боку чоловіка до дружини та апелюють до поведінки «справжнього чоловіка» (66% серед жінок і 59% серед чоловіків; значно частіше серед людей віком 60 років і старше – 71%).
- 68% вважають прояви фізичного насильства у шлюбі неприпустимими (частіше серед жінок – 74%).
- 40% покладають провину за зґвалтування на кривдника, а не на постраждалу, якщо дізнаються про зґвалтування невідомої їм жінки (зокрема, 43% серед жінок і 38 серед чоловіків).
- 62% вважають неприпустимим для жінки терпіти насильство в шлюбі за будь-яких обставин (люди віком 60 років і старше так відповідають частіше – 73%).

Готовність допомогти у випадку ГЗН

- 29% висловлюють готовність допомогти жінці в сусідньому помешканні у випадку ситуації домашнього насильства – мобілізувати сусідів, викликати поліцію (таку готовність частіше виявляють люди 60 років і старше – 42%); однак 17% не будуть втручатися, бо це приватна справа.
- 36% готові допомогти незнайомій жінці на вулиці, яку б'є чоловік – згуртувати перехожих, викликати поліцію (більше серед жінок – 44%), однак 10% не будуть втручатися, бо це приватна справа (більше серед молоді віком 15-24 роки – 28%).
- 29% готові допомогти незнайомому чоловіку на вулиці, якого б'є жінка – згуртувати перехожих, викликати поліцію, а 16% не будуть втручатися, бо це приватна справа (більше серед молоді 15-24 років – 30%).
- Лише 2% звернулися б на «гарячу лінію» у випадку, якщо родичку б'є чоловік. Натомість 60% спробували б зарадити ситуації самостійно (зокрема так відповіли 72% серед людей віком 60 років і старше).

Ставлення громади

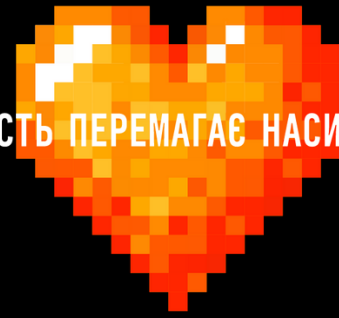
- 40% вважають, що у випадку домагань від чоловіка до жінки на вулиці перехожі обов'язково допоможуть і пересвідчать, що жінка у безпеці; лише 3% вважають, що перехожі пройдуть мовчки.
- 16% вважає, що більшість сусідів у їхньому дворі відкрито заявить чоловіку, який б'є дружину, про неприпустимість такої поведінки.
- 25% зазначають, що їхні сусіди надали б підтримку знайомій жінці з їхнього двору, якби побачили її з синцями, ще 38% зауважили, що сусіди б розпитали жінку щодо потреби в допомозі.
- 12% вказали, що їхні сусіди повідомили б службам соцзахисту про ситуацію, коли у їхньому дворі одна з сусідок забирає пенсію у своєї старенької бабусі, ще 31% зауважили, що сусіди б поцікавилися в бабусі, чи їй потрібен захист від онуки.

Оцінка роботи з протидії домашньому насильству у громаді

- 4% зазначили, що мають контакти служб чи організацій, крім поліції, до яких можна звернутися по допомогу у випадку домашнього насильства (частіше про це зазначала молодь віком 15-24 роки – 15%). 75% не мають такої інформації (більше серед людей віком 60 років і старше – 81%).
- 43% вважають, що служби підтримки постраждалих у їхньому місті можуть надати якісну допомогу, однак 31% не підтримують таку думку.
- 55% вважають, що міська влада приділяє не достатньо уваги боротьбі з домашнім насильством (більше серед людей віком 40-59 років – 59%).
- Серед різних напрямків роботи з протидії та запобігання домашньому насильству найбільш пріоритетними вважають притягнення кривдників до відповідальності (34%) та створення служб підтримки постраждалих (22%).
- 25% чули, що проєкт «Міста і громади, вільні від домашнього насильства» втілюється в їхній громаді (значно частіше серед молоді 15-24 років – 50%), ще 30% в принципі чули про цей проєкт.
- 1% долучалися до одноденних флешмобів чи акціях із тематики запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 40% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 60% не готові долучатися до таких заходів.
- 40% готові долучатися до розробки ініціатив і проєктів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді (спробувати це). Однак 60% не готові долучатися до таких заходів.
- 1% долучалися до довготривалих ініціатив і проєктів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 41% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 59% не готові долучатися до таких заходів.

Результати дослідження громадської думки щодо гендерно зумовленого насильства у Черкасах

ЧУЙНІСТЬ ПЕРЕМАГАЄ НАСИЛЬСТВО

Рівень обізнаності про гендерно зумовлене насильство

- 34% розпізнають контролюючу поведінку (краще молодь 15-24 років – 45%).
- 69% ідентифікують психологічне насильство (значно краще серед молоді віком 15-24 років – 74%, і серед жінок – 77%).
- 50% визначають економічне насильство (значно краще серед молоді 15-24 роки – 74%).
- 66% розпізнають сексуальне насильство у шлюбі (більшою мірою серед молоді 15-24 роки – 82%, і серед жінок – 74%).

Стереотипи, пов'язані з ГЗН

- 76% ідентифікують сексуальне насильство у випадку відсутності згоди на секс у ситуації, якщо чоловік здійснив сексуальний акт із непритомною жінкою у стані алкогольного сп'яніння, з якою познайомився на вечірці (82% серед жінок і 69% серед чоловіків).
- 59% засуджують прояви фізичного насильства у шлюбі з боку чоловіка до дружини і апелюють до поведінки «справжнього чоловіка» (61% серед жінок і 56% серед чоловіків; значно частіше серед молоді – 77%).
- 79% вважають прояви фізичного насильства у шлюбі неприпустимими (частіше серед молоді віком 25-39 років – 83%).
- 71% покладають провину за зґвалтування на кривдника, а не на постраждалу, якщо дізнаються про зґвалтування невідомої їм жінки (зокрема, серед жінок таку відповідь дали 76%, а серед чоловіків – 65%).
- 60% вважають неприпустимим для жінки терпіти насильство в шлюбі за будь-яких обставин (молодь віком 15-24 роки так відповідає частіше – 78%).

Готовність допомогти у випадку ГЗН

- 26% висловлюють готовність допомогти жінці в сусідньому помешканні у випадку ситуації домашнього насильства – мобілізувати сусідів, викликати поліцію (значно частіше про це зазначала молодь віком 15-24 роки – 41%); однак 20% не будуть втручатися, бо це приватна справа (частіше так відповідали люди віком 60 років і старше – 26%).
- 45% готові допомогти незнайомій жінці на вулиці, яку б'є чоловік – згуртувати перехожих, викликати поліцію (більше серед жінок – 49%), лише 5% не будуть втручатися, бо це приватна справа (більше серед людей 60 років старше – 9%).
- 31% готові допомогти незнайомому чоловіку на вулиці, якого б'є жінка – згуртувати перехожих, викликати поліцію (частіше так відповідала молодь віком 15-24 роки – 40%), а 12% не будуть втручатися, бо це приватна справа.
- Лише 5% звернулися б на «гарячу лінію» у випадку, якщо родичку б'є чоловік (частіше так відповідала молодь віком 15-24 роки – 16%). Натомість 81% спробували б зарадити ситуації самостійно.

Ставлення громади

- 18% вважають, що у випадку домагань від чоловіка до жінки на вулиці перехожі обов'язково допоможуть і пересвідчать, що жінка у безпеці; лише 7% вважають, що перехожі пройдуть мовчки.
- 18% вважає, що більшість сусідів у їхньому дворі відкрито заявить чоловіку, який б'є дружину, про неприпустимість такої поведінки (частіше серед молоді віком 15-24 роки – 24%).
- 14% зазначають, що їхні сусіди надали б підтримку знайомій жінці з їхнього двору, якби побачили її з синцями, ще 58% зауважили, що сусіди б розпитали жінку щодо потреби в допомозі.
- 16% вказали, що їхні сусіди повідомили б службам соцзахисту про ситуацію, коли у їхньому дворі одна з сусідок забирає пенсію у своєї старенької бабусі, ще 64% зауважили, що сусіди б поцікавилися в бабусі, чи їй потрібен захист від онуки.

Оцінка роботи з протидії домашньому насильству у громаді

- 7% зазначили, що мають контакти служб чи організацій, крім поліції, до яких можна звернутися по допомогу у випадку домашнього насильства. 54% не мають такої інформації (значно більше серед людей віком 60 років і старше – 71%).
- 26% вважають, що служби підтримки постраждалих у їхньому місті можуть надати якісну допомогу, однак 24% не підтримують таку думку.
- 42% вважають, що міська влада приділяє не достатньо уваги боротьбі з домашнім насильством.
- Серед різних напрямків роботи з протидії та запобігання домашньому насильству найбільш пріоритетними вважають притягнення кривдників до відповідальності (39%) та створення служб підтримки постраждалих (25%).
- 3% чули, що проект «Міста і громади, вільні від домашнього насильства» втілюється в їхній громаді, ще 23% в принципі чули про цей проект.
- 2% долучалися до одноденних флешмобів чи акціях із тематики запобігання домашньому насильству в їхній громаді, а 28% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 74% не готові долучатися до таких заходів.
- 2% долучалися до розробки ініціатив і проєктів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді, і 14% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 86% не готові долучатися до таких заходів.
- 2% долучалися до довготривалих ініціатив і проєктів із запобігання домашньому насильству в їхній громаді, 12% готові долучатися (продовжити чи спробувати). Однак 88% не готові долучатися до таких заходів.

Дані про дослідження:

Період опитування:

21.12.2021-28.02.2022

Метод: комп'ютеризовані особисті інтерв'ю вдома у респондентки/-а

Середня тривалість інтерв'ю: 20 хв.

Географічне охоплення та обсяг вибірки 30 громад = 11 655 опитаних, від 372 до 444 опитаних у кожній з 30 громад.

Опитування провела компанія Info Sapiens у межах проєкту UNFPA за підтримки урядів Великої Британії та Канади.

Громади, у яких відбувалося дослідження, зокрема, Авангард, Біла Церква, Вінниця, Дніпро, Добропілля, Запоріжжя, Калуш, Київ, Костянтинівка, Краматорськ, Кременчук, Кропивницький, Лубни, Львів, Маріуполь, Мелітополь, Миколаїв, Одеса, Покровськ, Полтава, Рокитне, Сєвєродонецьк, Старокостянтинів, Тернопіль, Ужгород, Харків, Херсон, Хорошів, Хотин, Черкаси, з 2021 року є учасниками проєкту UNFPA "Міста і громади, вільні від домашнього насильства". У межах проєкту там розбудовується система сервісів підтримки та допомоги тим, хто страждає від усіх проявів насильства. Якщо ти також потребуєш такої підтримки чи допомоги – звернись за нею.

Розірви коло насильства:

Посольство
Великої Британії
в Україні

МІСТА І ГРОМАДИ,
ВІЛЬНІ ВІД ДОМАШНЬОГО
НАСИЛЬСТВА
...

ЧУЙНІСТЬ ПЕРЕМАГАЄ НАСИЛЬСТВО